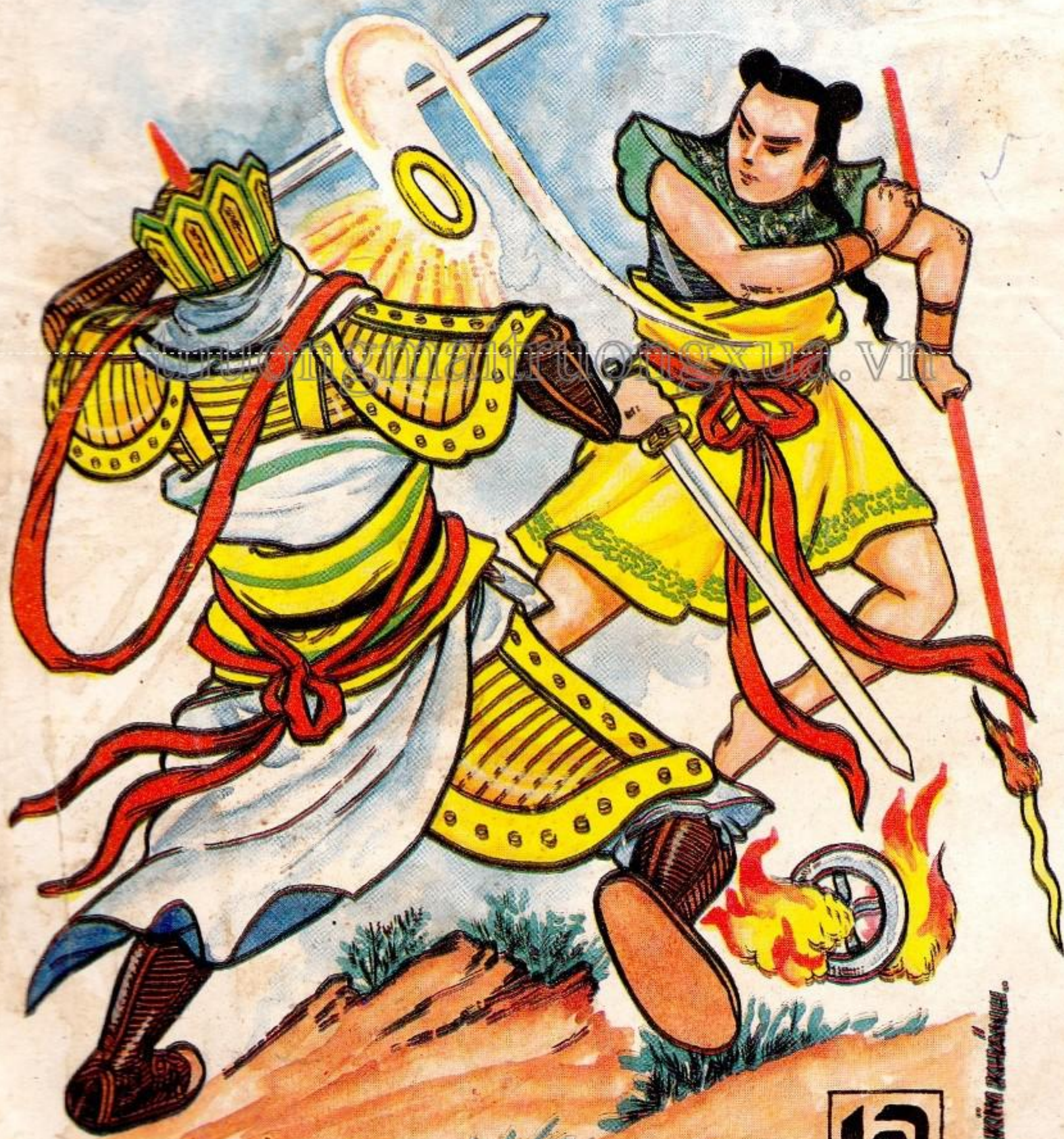

TRUYỆN TRANH

BỐN TƯỚNG CÂY PHÉP VÂY THÀNH

TẬP 13A

...KINH PHU...
...KINH PHU...

thuongmaitr

TẬP 13A

BỒN TƯỞNG CÂY PHÉP VÂY THÀNH

KIM KHÁNH

vẽ

SƠN LÂM

soạn lời

(theo truyện "Phong thần Diễn Nghĩa" của Trung Hoa)

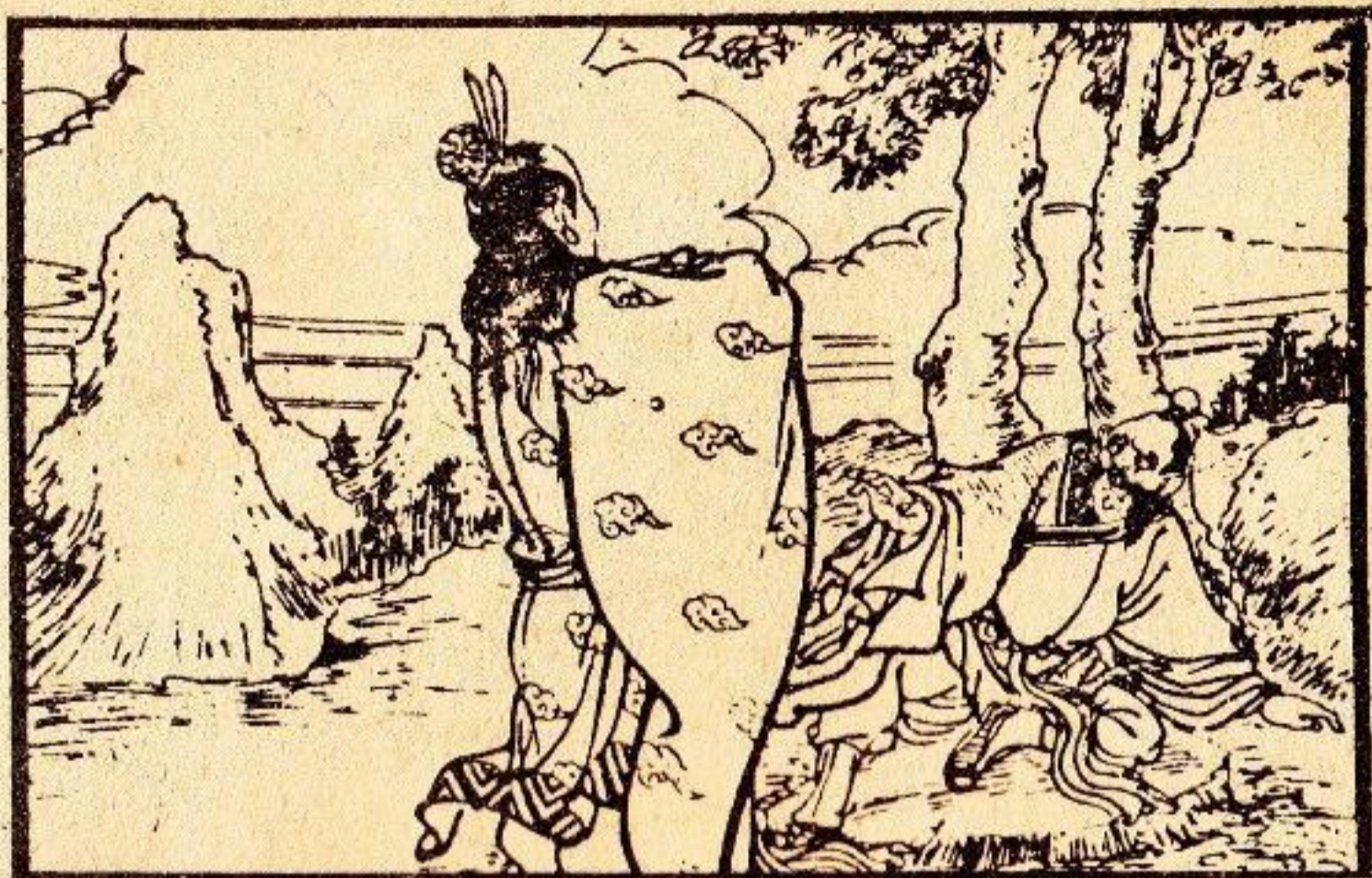
tuongxua.vn

NHÀ XUẤT BẢN LONG AN
1991

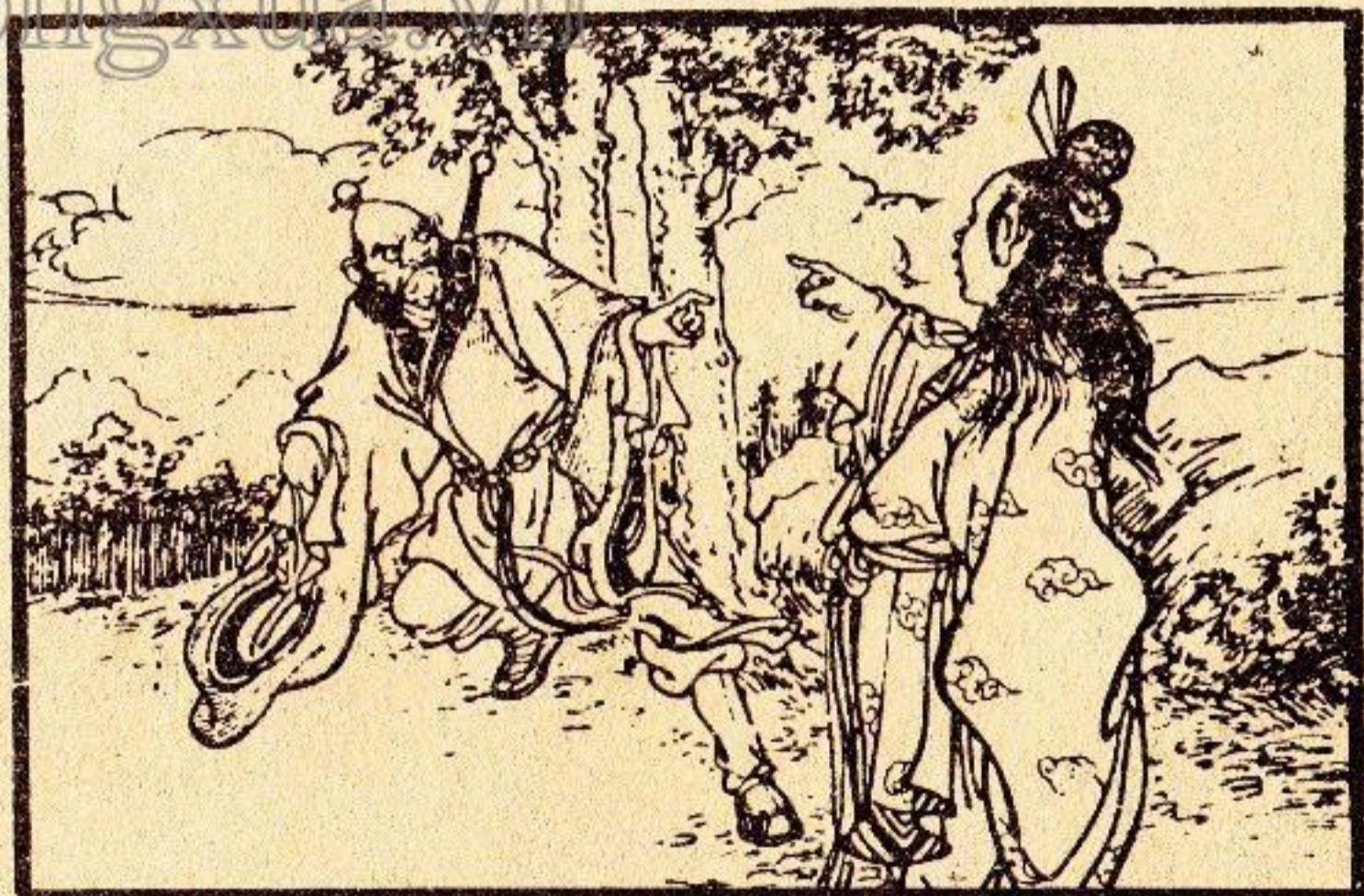
thuongmaitr

Chịu trách nhiệm xuất bản:
TRẦN VĂN KÍNH
Biên tập: **VƯƠNG THỪA BÌNH**

In 10.000 cuốn tại Nhà in Báo SGGP. Số xuất bản 41/LA 91 —
Kế hoạch xuất bản số 01/KH.91—Cục xuất bản duyệt ngày
23-3-1991. In xong và nộp lưu chiểu tháng 5—1991

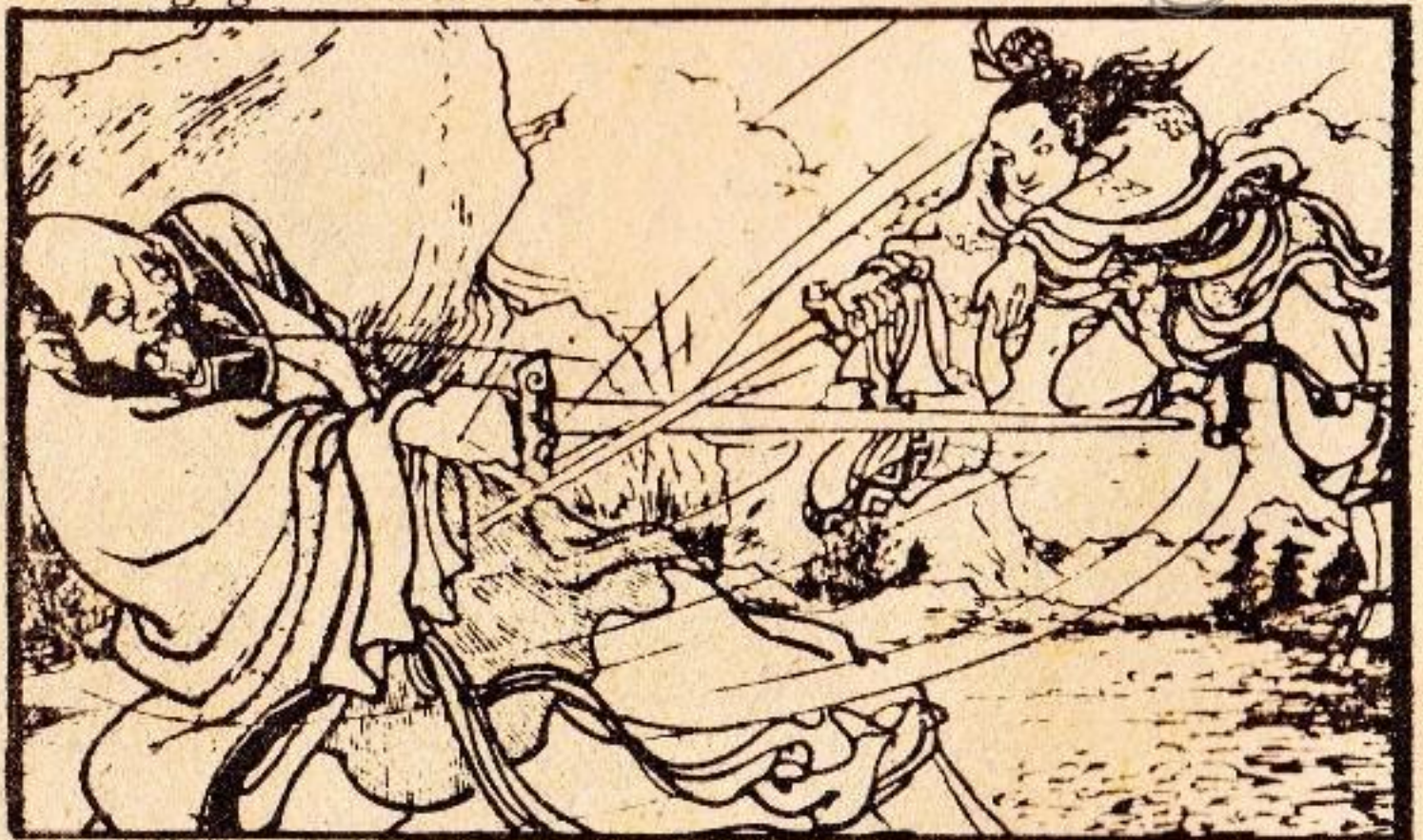
Lý Hưng Bá định đi thẳng luôn về Cửu Long đảo, nhưng lại nghĩ: "Như vậy không được, ta phải báo tin với thái sư Văn Trọng, dặng đem binh ra báo cừu mới hả giận". Chợt nghe phía sau có tiếng gọi. Họ Lý vừa quay lại đã thấy một đạo đồng bước đến vòng tay chào.

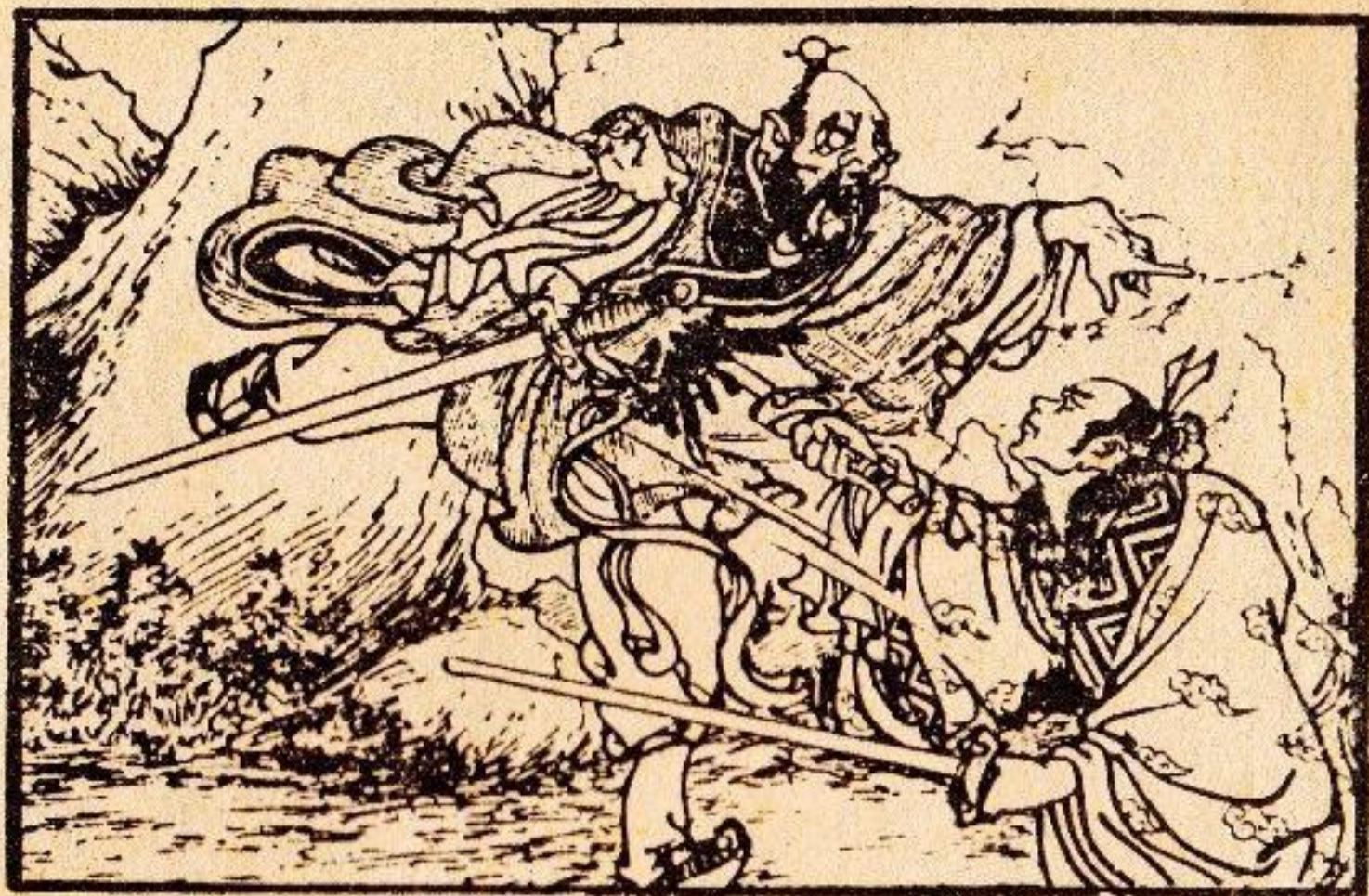
Đạo đồng ôn tồn hỏi: "Chẳng hay thầy ở núi nào, đi tìm ai mà còn ngồi nghỉ mát ở đây?" Nhìn thấy đạo đồng không có vẻ gì hung hăng, Lý Hưng Bá nói thật: "Ta là Lý Hưng Bá ở Cửu Long Đảo, xuống núi trợ giúp Trương Quế Phương, bởi thất trận nên đến đây mà nghỉ".

Đạo đồng nói: "Ta là Mộc Tra, học trò của Phổ Hiền Chơn Nhơn, ở núi Cửu Cung, động Bạch Hạc, nay vâng lệnh thầy xuống Tây Kỳ ra mắt Khương Thừa tướng. Thầy ta có dặn: đi dọc đường nếu gặp Lý Hưng Bá, thời bắt nạt cho Tử Nha để lập công đầu". Lý Hưng Bá nổi giận rút gươm chém liền, Mộc Tra nhảy vọt lên các ne khỏi đường gươm thần tốc.

Hình 2: Hai người hôn chiến. Lý Hưng Bá chưa hết mệt, chưa khuây buồn lại gặp đạo đồng ở đầu đén làm hôn thì tức lắm, ráng sức cầm cự. Mộc Tra hết dâm hữu lại tán công bên tả. Lý Hưng Bá ban đầu còn đánh, sau rồi chỉ lo đỡ mà thôi.

Mộc Tra đánh ít hiệp, biết Lý Hưng Bá võ nghệ tầm thường, nên muốn ra tay trước. Mộc Tra múa luôn hai gươm vun vút. Hưng Bá lóa mắt không đỡ được, bị Mộc Tra cắt đầu. Hồn Hưng Bá cũng lên bồng Phong Thần.

Đến Tây Kỳ, Mộc Tra xin ra mắt, gọi Tử Nha bằng sư thúc, và thưa rằng: "Tôi vâng lệnh thầy xuống đây giúp Thừa tướng. Đi đường, tôi có gặp Lý Hưng Bá, đánh nhau một trận đã lấy được đầu y".

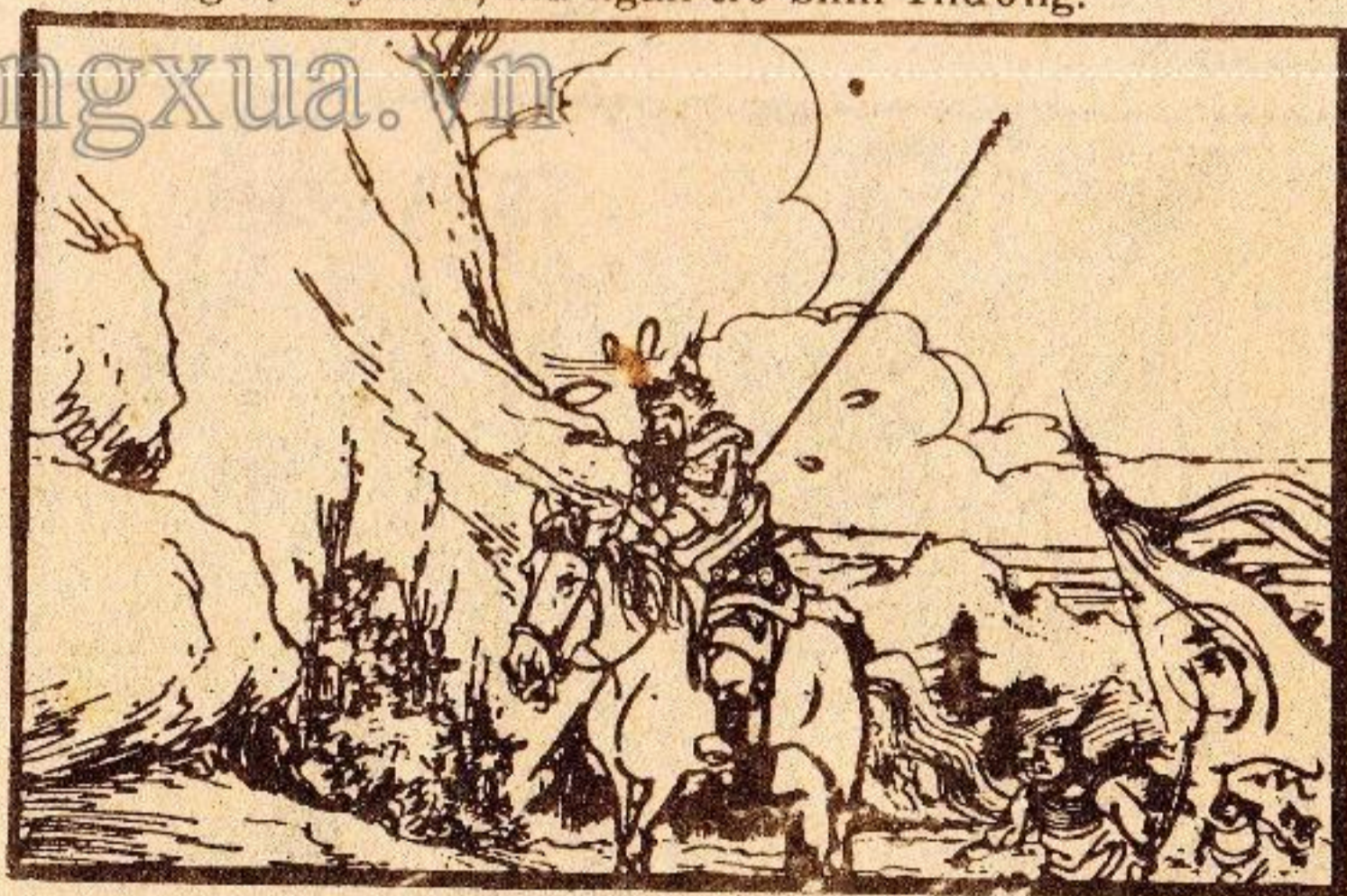
Lúc bảy giờ, Văn Thái sư nhận được tin thất trận bèn truyền quân nổi trống, các tướng vào hầu. Văn Thái sư nói: "Ngày trước ta với các đạo hữu ở Cửu Long đảo đến trợ Trương Quế Phương, nay tử trận hết ba ông và Phong Lâm cũng chết, nay ta hỏi ai có thể trợ Quế Phương đánh Tây Kỳ?" Dứt lời đã có Lỗ Hùng bước ra, điệu bộ uy nghi, tóc râu bạc trắng.

Tả quân Lỗ Hùng nói: "Xin Thái sư cấp cho tôi một đội người Tham mưu thì ắt thắng trận". Văn Thái sư bèn phong chức Tham quan cho Bí Trọng và Vu Hồn, cả hai từ chối mãi không được, phải lãnh ấn. Tả quân trương cờ họ Lỗ kéo qua Tây Kỳ tiếp ứng.

Tử Nha chắc rằng binh sĩ họ Trương mệt mỏi phải nghỉ ít ra cũng năm ba hôm, bèn gác chuyện đó qua một bên đề nghị tới chuyện khánh thành đài Phong Thần. Tử Nha truyền Nam Cung Hoát và Võ Kiệt đem năm ngàn nhơn mã đóng tại Kỳ Sơn, mà ngăn trở binh Thương.

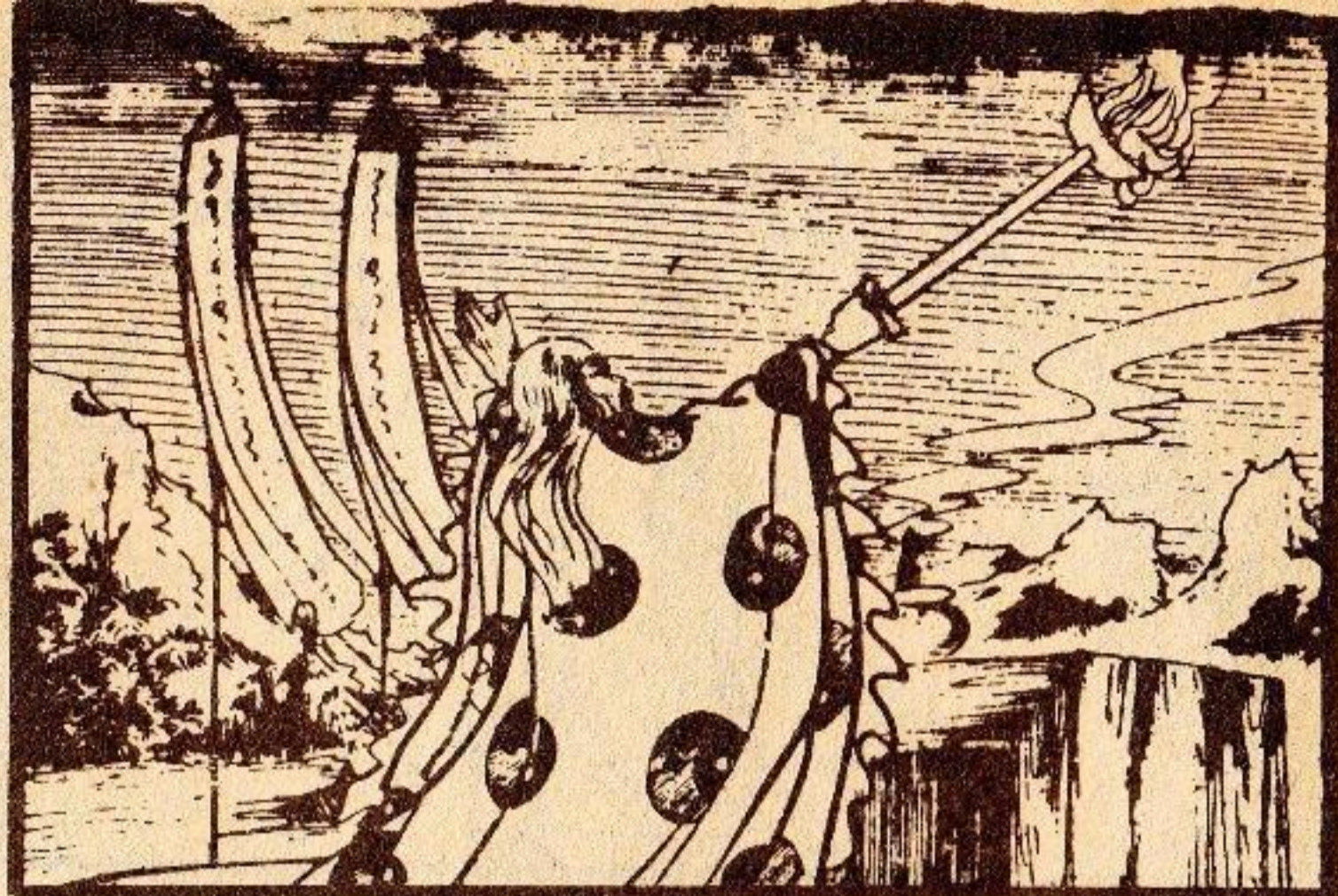
Hôm sau, Tân Giáp nói với Nam Cung Hoát: "Thừa tướng truyền đòi trại lên trên núi". Nam Cung Hoát và Võ Kiệt lấy làm lạ, nhưng vì lệnh của Thừa tướng nên họ đành phải vâng lời, di chuyển binh sĩ lên núi cao mà lòng thắc mắc vô cùng, nghĩ mãi cũng không hiểu thâm ý của Tử Nha

Tử Nha dẫn binh lên núi, nhập hai đạo lại thành ra tám ngàn, cho hạ lều đóng trại. Tử Nha liền sai Võ Kiệt đắp dài đất cao ba thước sau trại dựng lên đó làm phép hô phong. Lúc đó Tân Miêng dạy quân gánh nón và áo lạnh nạp cho Tử Nha.

Tử Nha liền giao cho Nam Cung Hoát đem đến các trại phát cho binh tướng. Ba quân xem thấy sững sờ. Ai nấy đều được lãnh nón và áo ấm. Binh sĩ mỗi người ôm một áo lông ngó nhau, chẳng ai hiểu gì cả?

Võ Kiệt dẫn quân về báo với Tử Nha là đã đắp đài xong. Tử Nha xỏ tóc cầm gươm lên đài, thắp nhang, đốt bùa, rồi niệm chú, cầm gươm giơ cao lên trời, đâm phập vào một chén dầu đốt lửa, miệng lại tiếp tục niệm chú.

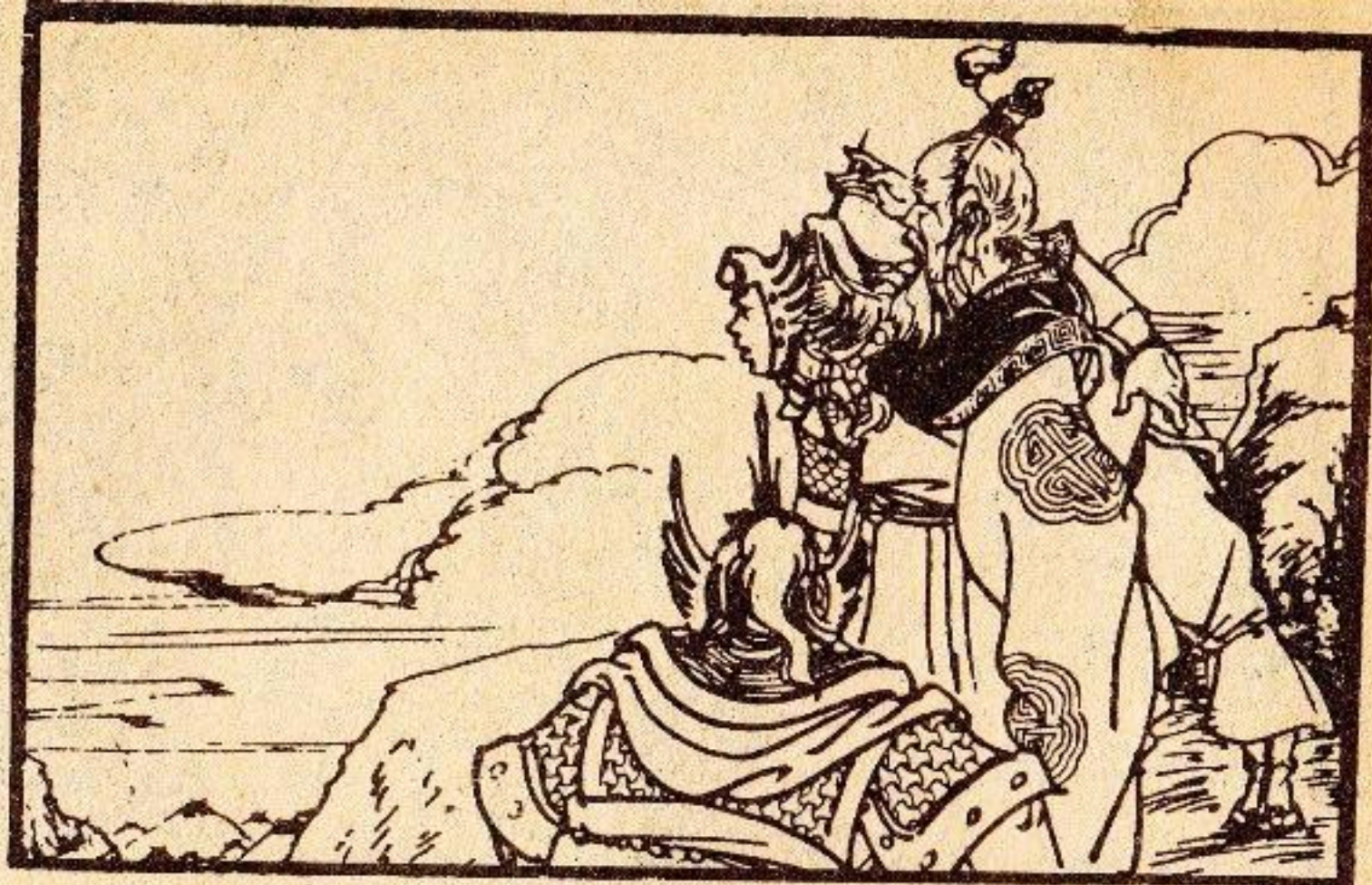
Trời nắng chang chang, bỗng nhiên có gió nhẹ... chẳng ngờ giông một hồi một lớn, thiệt là bão tố thành linh, cát bụi tối trời. Tử Nha làm giông lớn ba ngày, dường như gió bắc. Cứ cách một hai giờ, tuyết lại sa lợt đợt chẳng mấy chốc đã phủ đầy đường sá.

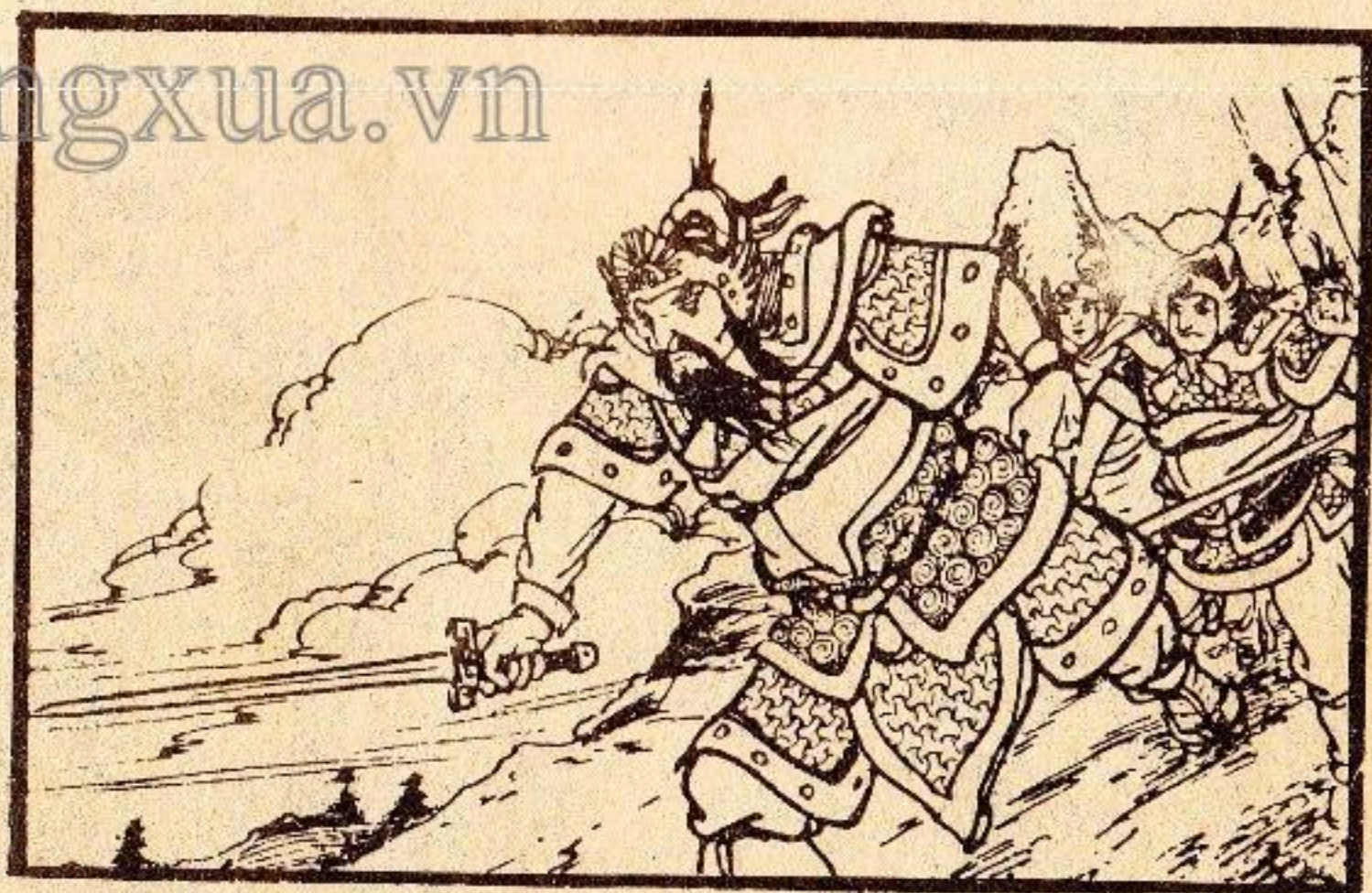
Tuyết sa mỗi lúc một nhiều thêm. Binh sĩ bên Thương than rằng: "Chúng ta áo thưa, giáp sắt, chịu sao cho nổi tuyết giá lạnh". Lô Hùng lớn tuổi, chịu lạnh không thấu, hai quan tham mưu cũng dà vô kế, còn năm muôn nhân mã rấp nhau run cầm cập. Bên Tử Nha đã có chuẩn bị nên mọi người đều ấm cúng.

Tử Nha hỏi: "Tuyết cao được mấy thước?" Võ Kiệt thưa: "Ở trên núi tuyết chừng hai thước, còn dưới núi cao năm thước có dư". Tử Nha bèn xô tóc cầm gươm, lên đài làm phép một hồi. Trời lại nắng chang chang. Giây phút, tuyết tan ra nước, chảy xuống núi ồ ồ như thác đổ.

Tử Nha liền đốt bùa niệm chú, nổi gió kéo mây, che mặt nhật khuất lại, tối tăm như cũ. Từ trên núi, Tử Nha cùng các tướng nhìn xuống doanh trại binh Thương. Bao nhiêu nước tuyết đặc thành giá như nước đá lạnh tanh.

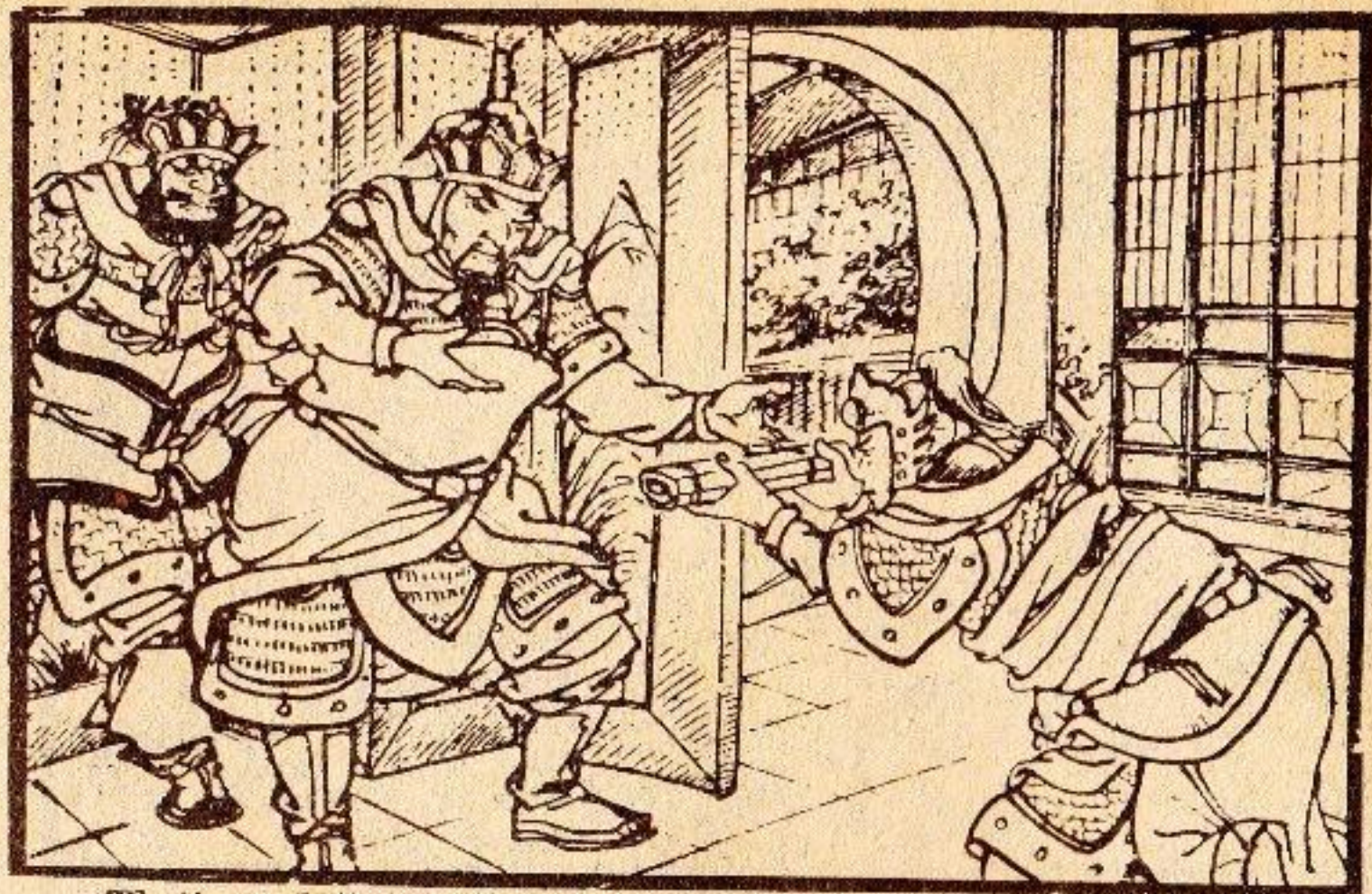
Binh sĩ bên Thương ngồi cú rữ, ngựa đứng cứng khư, cờ xí ngả nghiêng. Tử Nha liền sai Nam Cung Hoát và Võ Kiệt đem vài chục tên quân đến dinh Thương. Cung Hoát hăm hở đi đầu, Võ Kiệt theo sau. Vào dinh Thương, Cung Hoát thấy Lỗ Hùng, Vu Hồn, Bí Trọng lạnh cóng, bèn bắt hết cả ba lên núi.

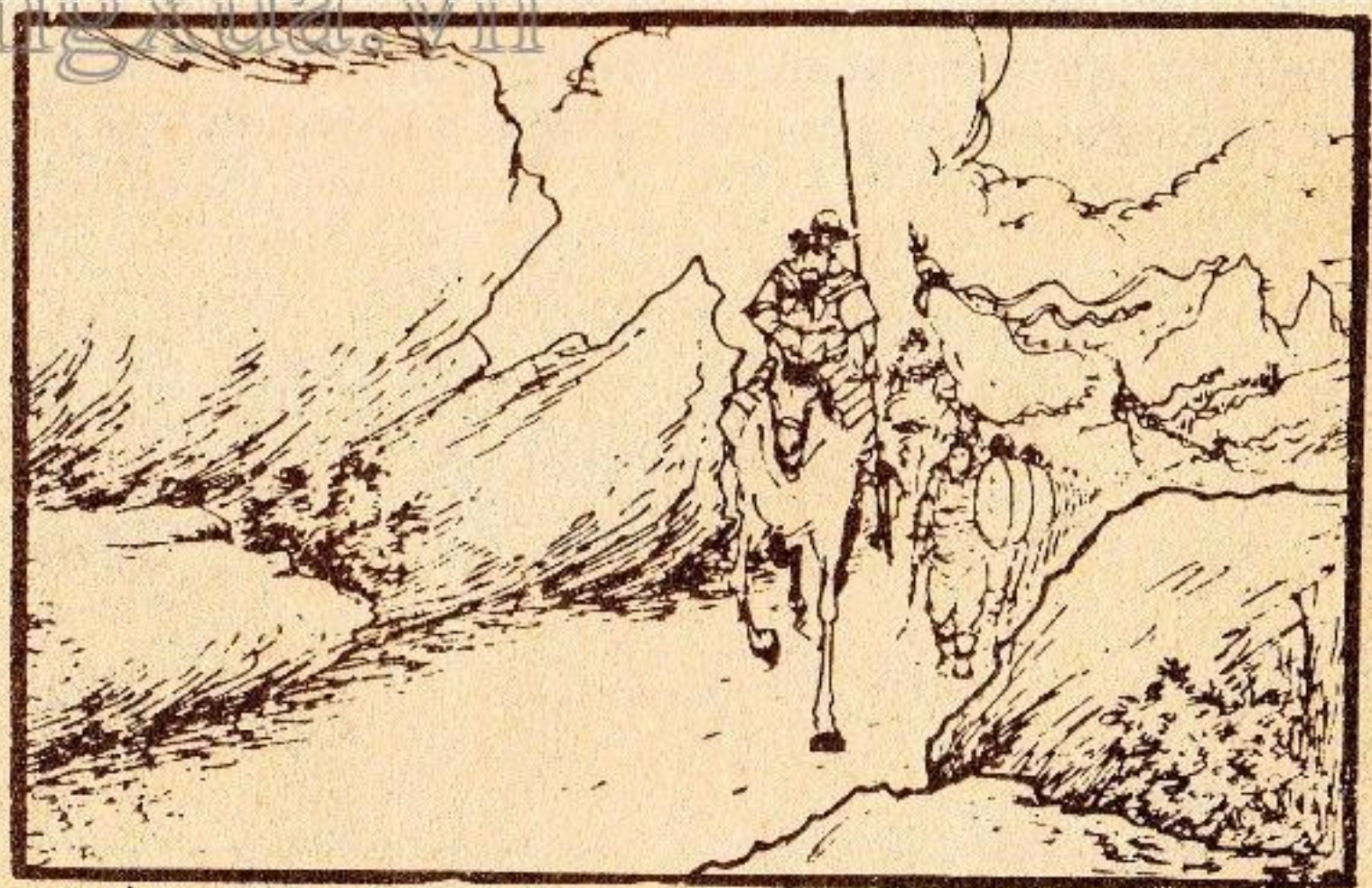
Cung Hoát và Võ Kiệt dẫn ba tướng nhà Thương đến dinh Tử Nha. Lỗ Hùng đứng sững nhìn thẳng, chẳng chút sợ sệt. Còn Vu Hồn, Bí Trọng cả hai đều quì mọp khóc lóc xin tha mạng. Hoàng Phi Hô thấy Lỗ Hùng càng thêm giận dữ. Tử Nha vẫn ôn tồn ngồi yên trước án.

Tử Nha mời Võ Vương lên núi Kỳ Sơn để làm lễ tế đài Phong Thần, lại sai chém đầu Lỗ Hùng, Vu Hồn, Bí Trọng để làm lễ tế đài.

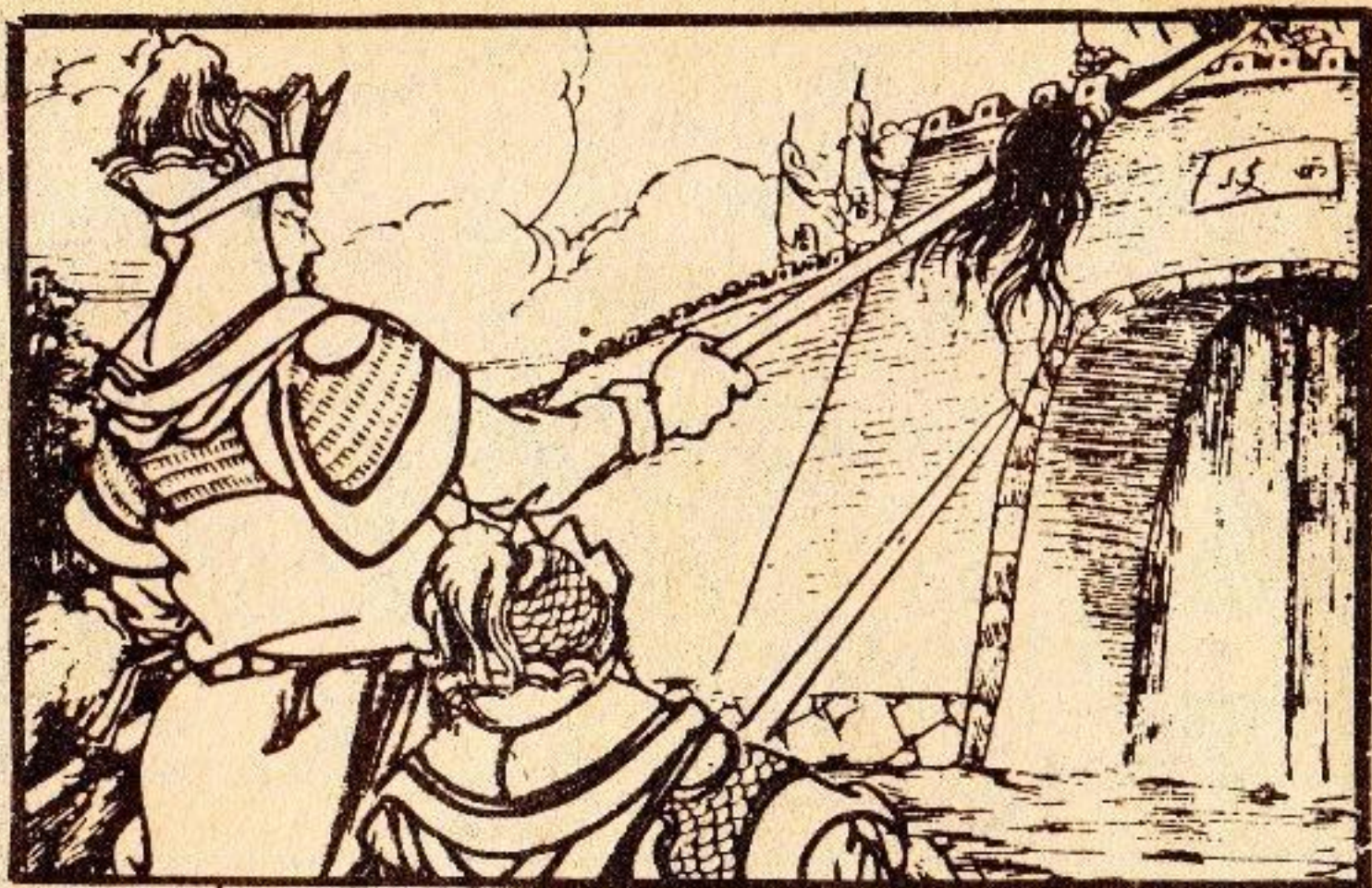
Thái sư Văn Trọng nghe xong kinh hãi dậm chân than rằng: "Không dè Khương Thượng mạnh mẽ như vậy". Nói rồi hỏi Kiệt Lập, Dư Khách rằng: "Nên chọn tướng nào đi dẹp Tây kỳ?". Kiệt Lập thưa: "Nay chỉ có bốn tướng họ Ma ở ải Giai Mộng". Văn Thái sư liền viết thiệp cho bốn tướng họ Ma.

Hồ Thăng, Hồ Lôi đồng thời cũng được lệnh của Thái sư đến trấn ải Giai Mộng thay thế. Nói về bốn tướng họ Ma khi tiếp được công văn của Thái sư liền giao ải cho họ Hồ, rồi điem mười muôn binh mã, nổi pháo kéo qua Tây kỳ.

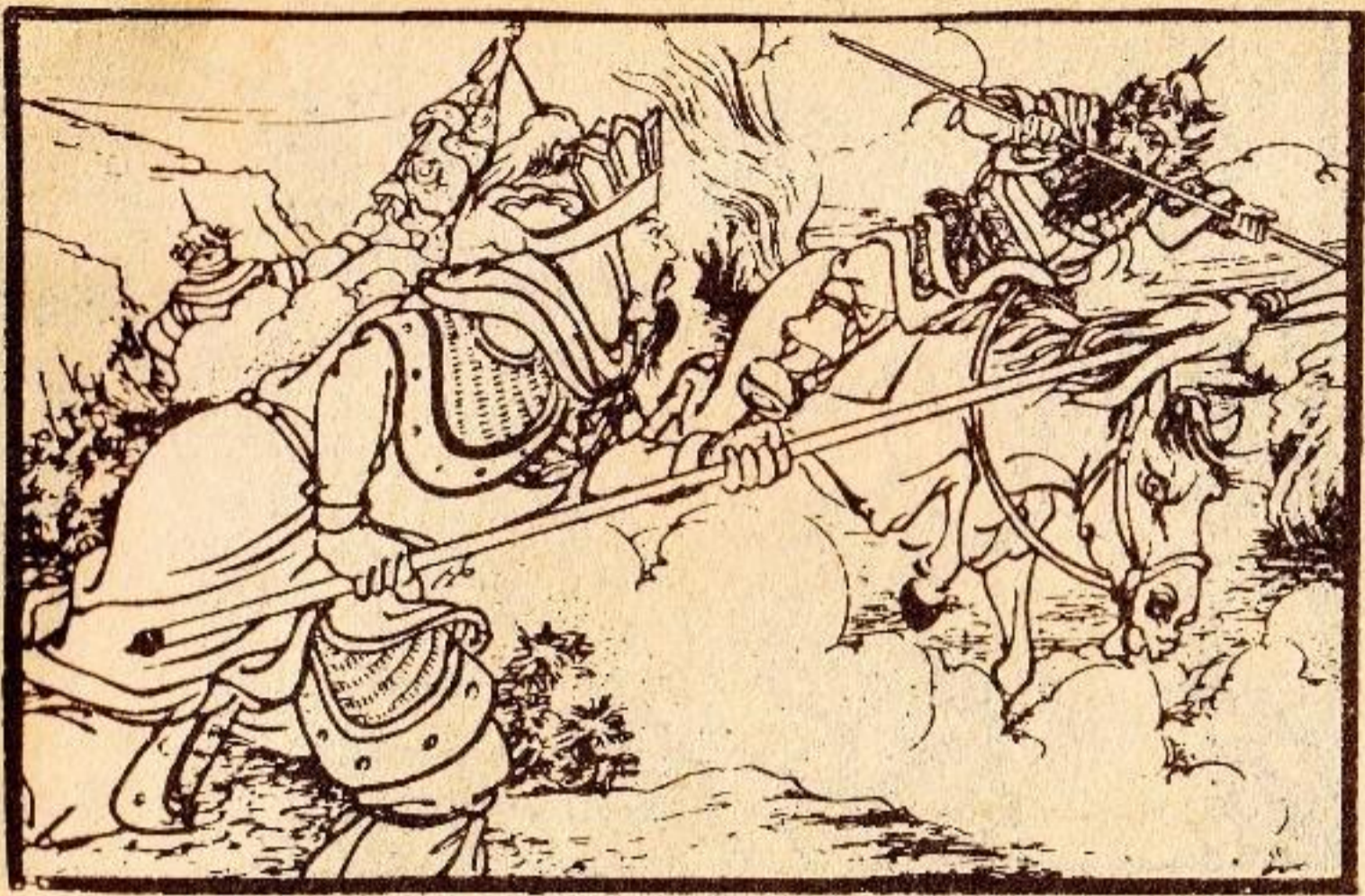
Tử Nha từ khi hô phong làm giá, oai danh lớn lắm. Ngày kia thám tử về báo tin rằng: "Ma gia tứ tướng đồn binh tại Bắc Môn" Nam Cung Hoát muốn thừa thắng xông lên đánh tan anh em họ Ma, Tử Nha đồng ý, nhưng Hoàng Phi Hổ thưa rằng: "Ma Gia tứ tướng dữ lắm. Họ đều có phép tả đạo. "Tôi thấy nội thành Tây Ky chúng ta không có người nào đối địch nổi với các tướng Ma Gia này đâu". Tử Nha nghe nói càng bồi rối, ngồi đứng không an.

Nói về Ma Lễ Thanh đôn binh xong tại Bắc Môn liền bàn luận với ba em rằng: "Nay chúng ta vâng lệnh thiên tử qua đánh Tây Kỳ, phải lập công kéo phụ lòng Thái sư tiến cử". Bữa sau, bốn anh em phát pháo kéo binh, Ma Lễ Thanh cầm giáo đến trước cửa thành kêu lớn: "Bố Tử Nha! Hãy ra đây cho Ma Gia tứ tướng trị tội".

Tử Nha đã được Hoàng Phi Hồ cho biết bốn tướng này nên sợ đánh không lại, còn chân chừ. Kim Tra, Mộc Tra, Na Tra biết ý, thưa: "Sư thúc chớ ngại. Khi số nhà Châu trị đời thì có trời chờ đất che, sợ gì mà không dám đối trận". Tử Nha nghe phải, kéo cờ, cỡi Tứ-bát-tướng ra quân.

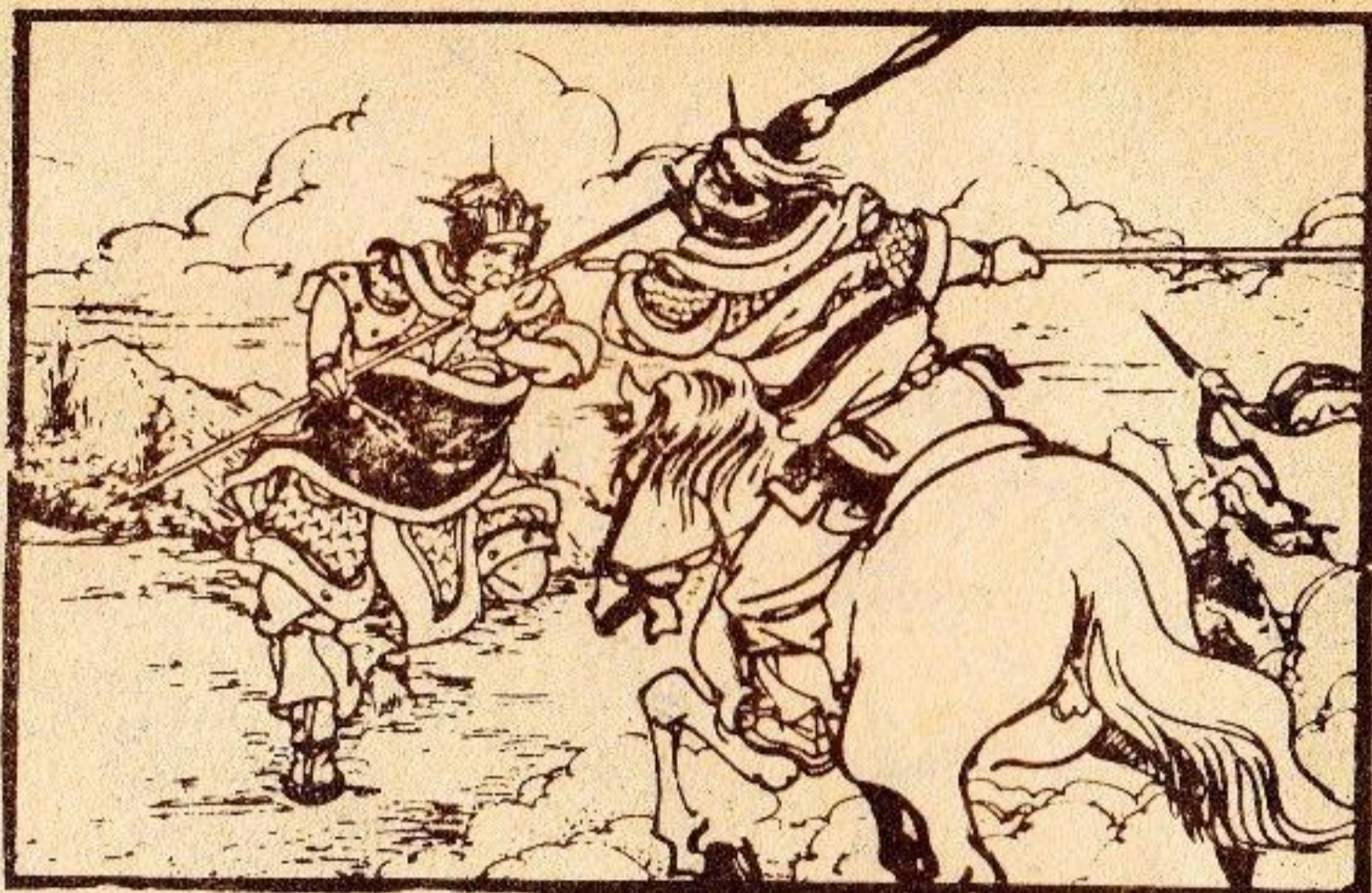

Ma Lễ Thanh thấy Tử Nha bèn hỏi lớn: "Nay binh trời đã đến, sao ngươi chưa chịu bó mình?". Nói rồi không đợi Tử Nha trả lời, Lễ Thanh cầm giáo lướt tới. Nam Cung Hoát giục ngựa đưa đao ra đỡ.

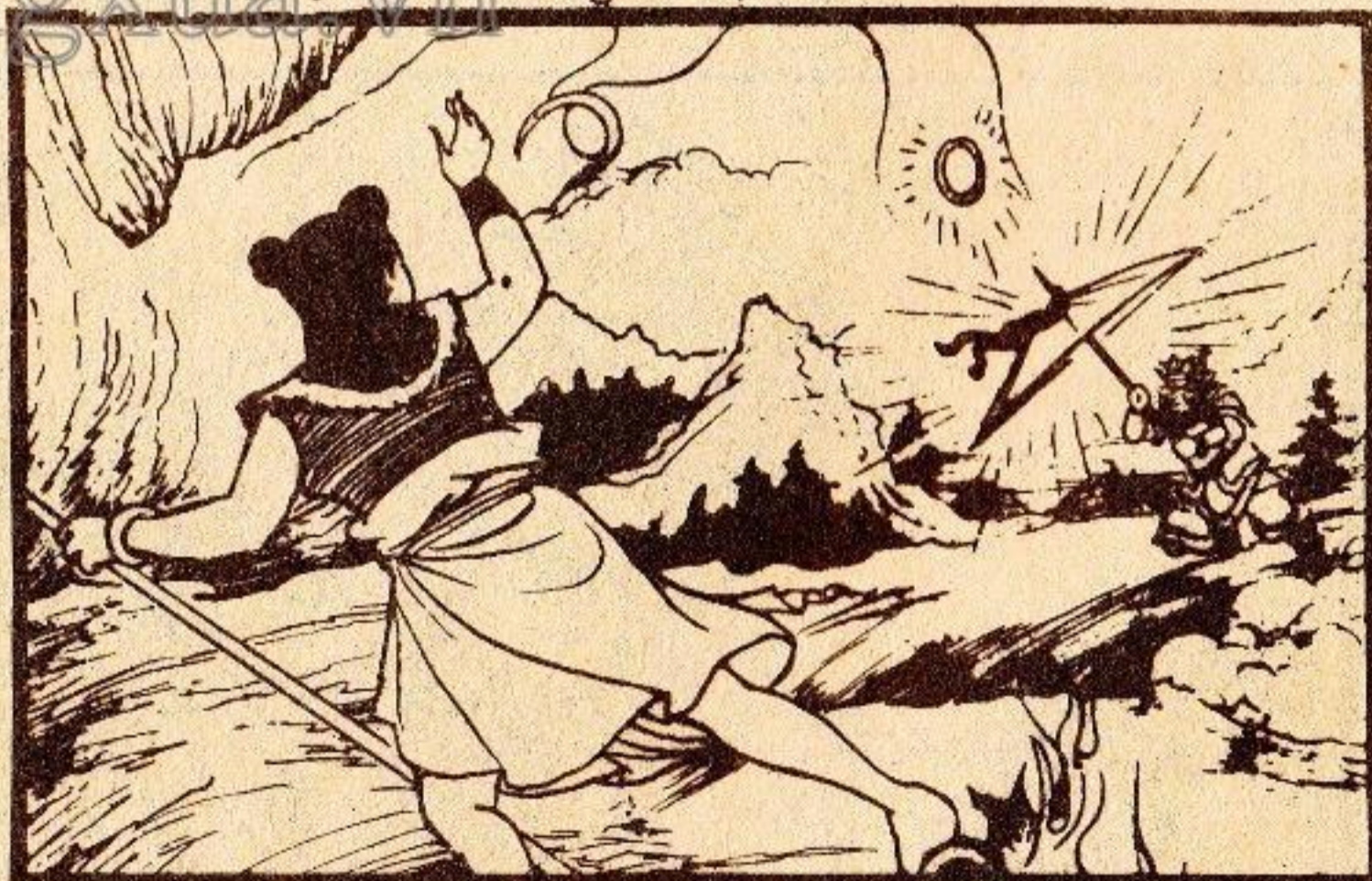
thuongmaitr

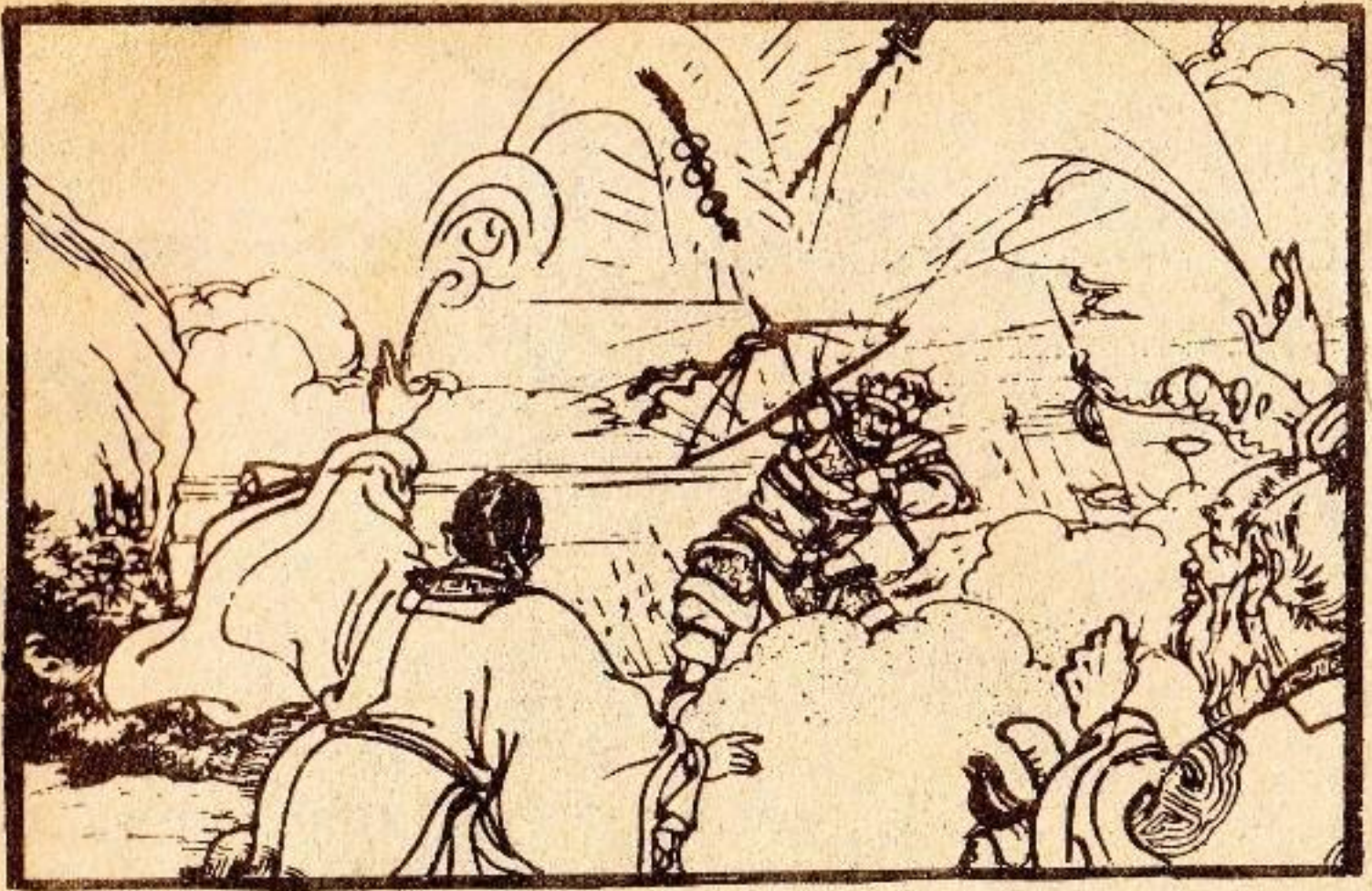
Các tướng hai bên chia làm bốn cặp hãn chiến. Na Tra đánh với Ma Lễ Hải thật cân đồng, chân không xoay nhanh không thua bánh xe lửa.

Mai Lễ Thọ võ nghệ tuyệt vời đánh Võ Kiệt đỡ xiềng niềng. Võ Kiệt biết mình không có bửu bối gì, nếu dễ đánh thua nước là chết ngay, không ai cứu kịp (vì tướng nào của Tây Kỳ cũng bị vương với một tướng họ Ma), nên Võ Kiệt quay ra tấn công ác liệt.

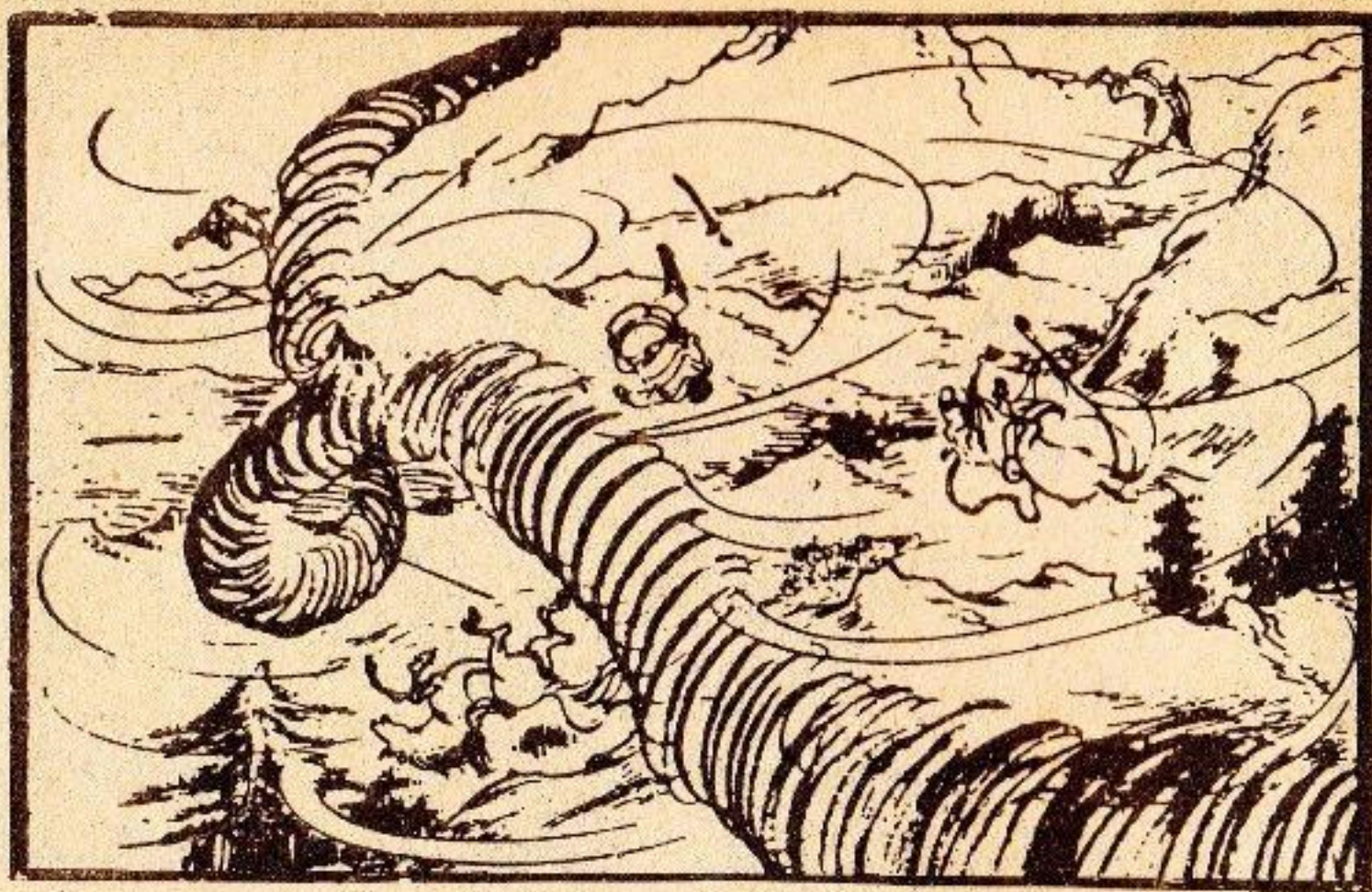
Nói về Na Tra đánh với Ma Lễ Hải một hồi thấy khó ăn, bèn lấy càn khôn quyện niệm chú rồi quăng lên. Ma Lễ Hồng thấy vậy liền đỡ búa Tân Giáp rồi nhảy ra ngoài, lấy lộng Hồn Ngươn Tấn giương lên. Lộng phép chiếu hào quang, thâu mát càn khôn quyện của Na Tra vào đó.

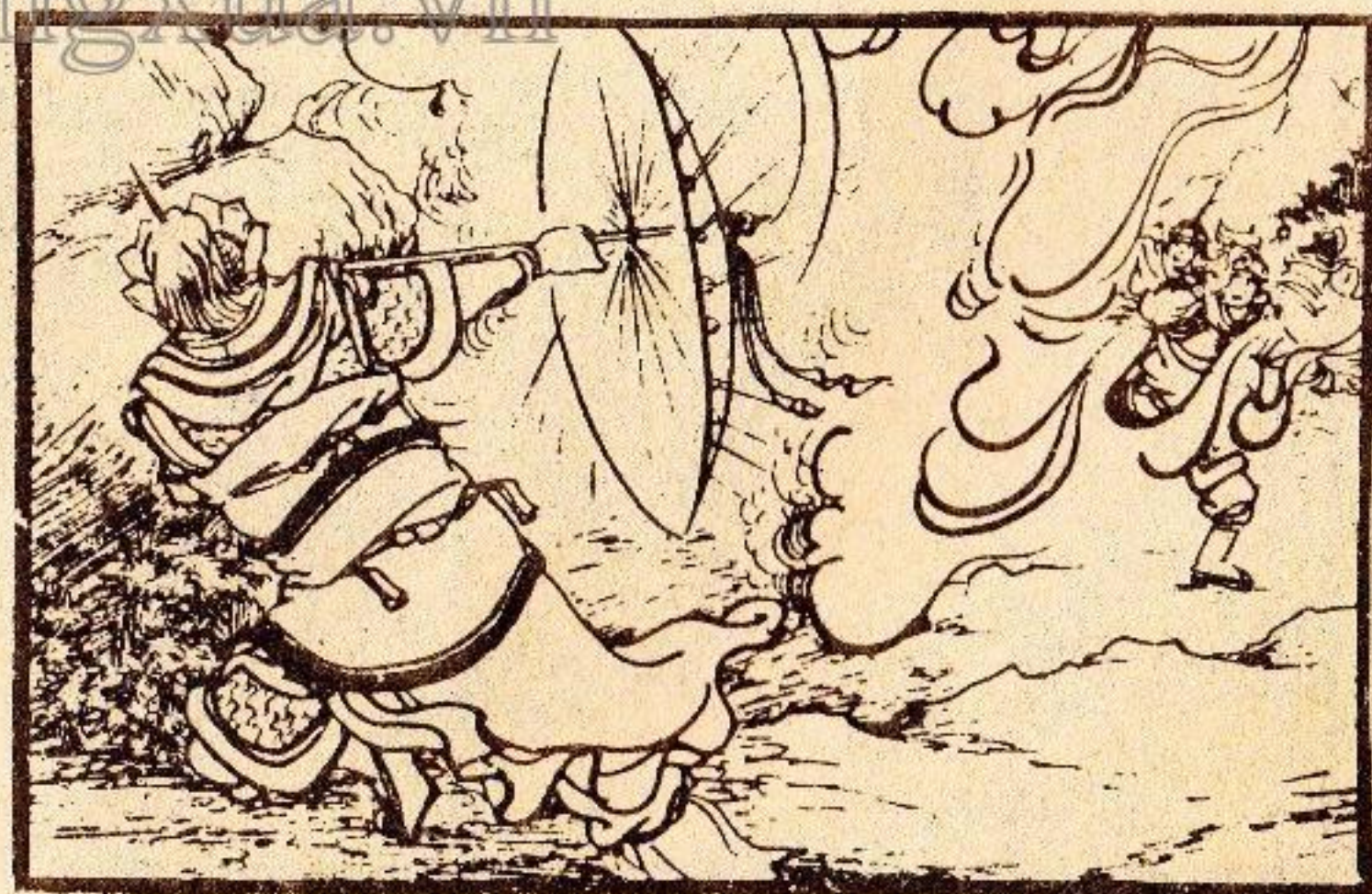
Kim Tra liền nhảy vào trợ chiến. Tử Nha thấy Độn Long Thung của Kim Tra có vẻ yếu ớt, liền niệm chú, liệng Đả Thần Tiên quyết hạ một lúc bốn tướng. Chẳng ngờ roi ấy đánh thần chớ không phải đánh tiên và kẻ thế. Vì Ma Gia tứ tướng cách một ngàn năm nữa mới làm thần. Độn Long Thung và Đả Thần Tiên bị Lồng Hồn Ngươn thâu mất.

Tử Nha xem thấy mất vía, Lê Thanh liền lấy gươm Thanh Vân ra. Nguyên gươm này là gươm phép. Lê Thanh quyết hạ sát binh Châu nên vẩy gươm ba cái và hô "biến" một tiếng lớn...

Tức thì gió thổi đen mịt. Làn gió đen giống như làn sóng cứ âm âm thổi xoáy tới trước nhắm ngay quân Châu mà cuốn xoay, gươm giáo bay lăn trong khói đen, đụng ai chém nấy, bất kể quân thần.

Ma Lê Hồng niệm chú và gương Lộng Hồn Ngươn Tán lên. Nguyên cây lộng này kết bằng mười một hội châu. Ma Lê Hồng rung lộng ba lần khói ra mù mịt, lửa dấy tung bùng.

Ma Lễ Hải cũng khảy đờn tỳ bà trợ chiến. Đờn này có bốn dây, khảy ít tiếng thì gió lửa dậy như Thanh Vân kiếm. Ma Lễ Thọ giờ túi thả con chuột trắng lên. Hễ quăng lên cao, nó lớn lên thành con voi trắng, cái vòi quấn tước binh nuốt trọn một hồi.

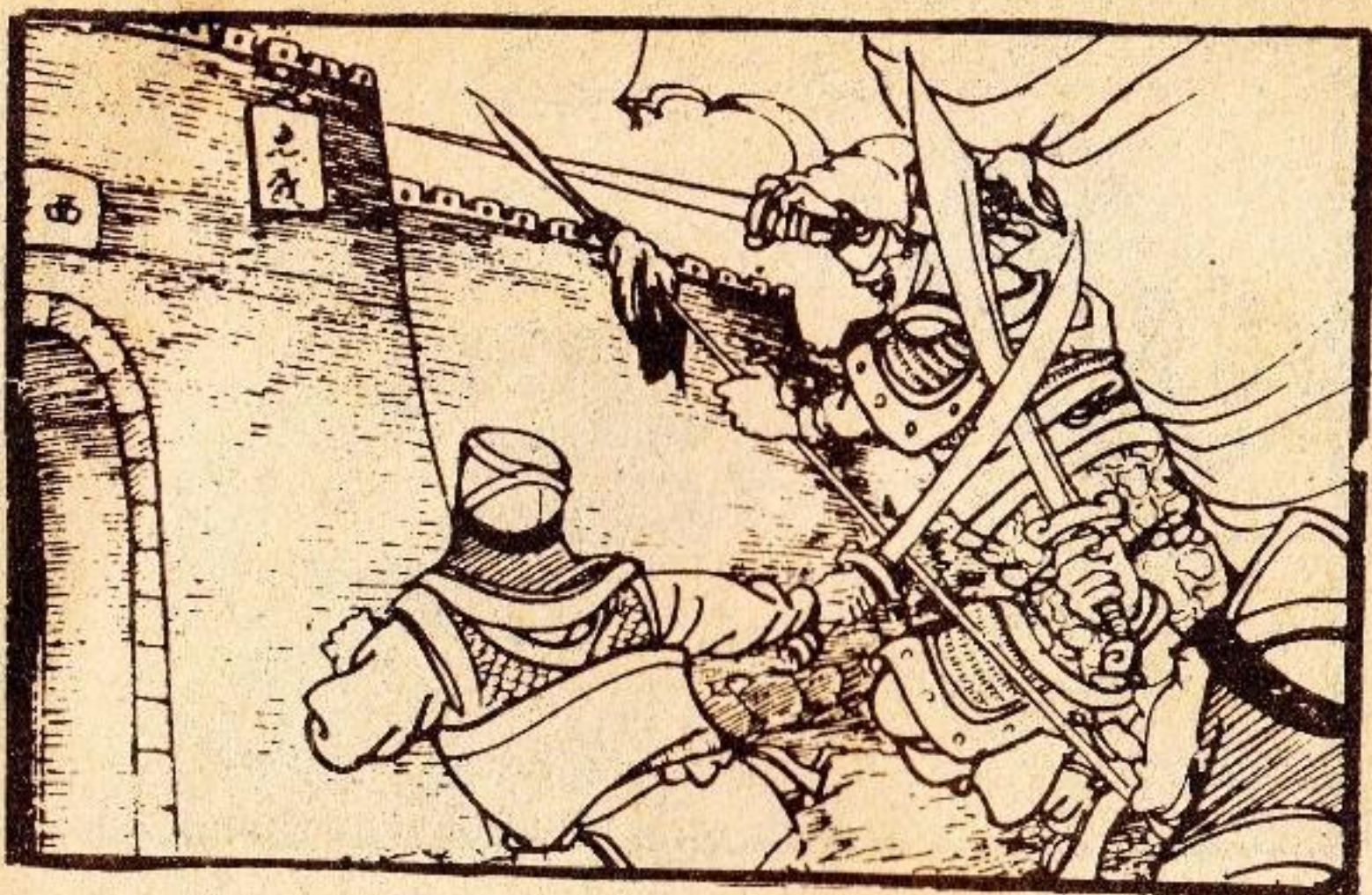
Ma Gia tứ tướng đánh mới một trận mà binh Châu chết cả muôn. Tứ bát tướng chạy cong đuôi, bị ngọn lửa bốc theo đốt sát bên dít. Tứ Nha phải mọp sát lưng thú để tránh lửa tấp vào.

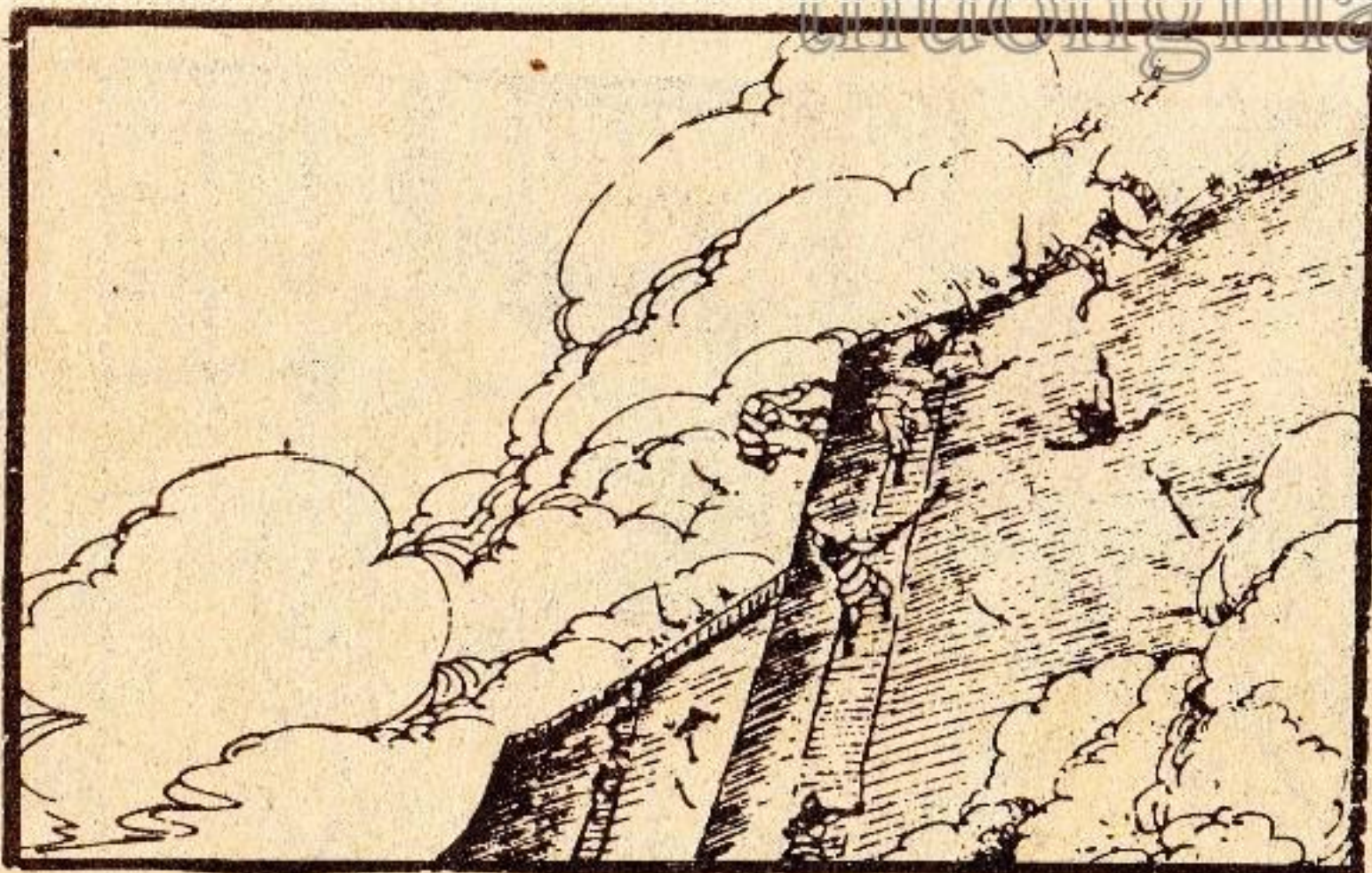
Kim Tra, Mộc Tra dộn thổ thoát khỏi chôn hiểm nguy, Long Tu Hồ dộn thủy vào dinh. Hoàng Phi Hồ cỡi thần ngưu chạy thoát. Ma Gia tứ tướng gật gù đứng nhìn bốn phép báu phối hợp cùng một lúc còn ghê gớm hơn bất cứ thiên tai nào.

Tử Nha cỡi tứ bát tướng về thành, nóng ruột đi tới đi lui chờ các tướng tỵ về. Quá một buổi, kiểm điểm lại tướng bị thương hết phân nửa, tử trận hết chín người! Con thứ sáu vua Văn Vương cũng thác với ba phó tướng.

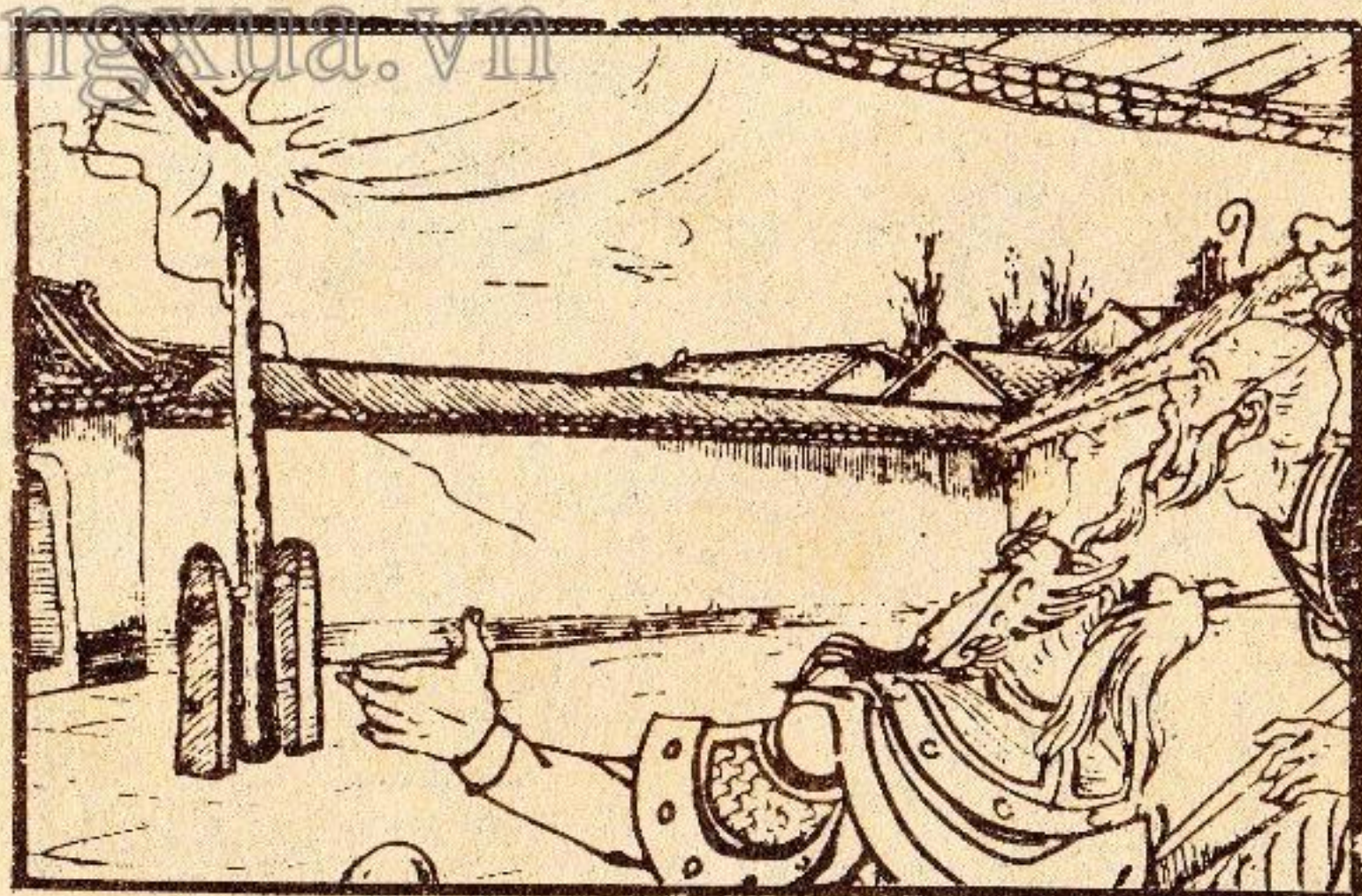
Khi ấy Ma Gia tứ tướng đại thắng trở về dinh, cùng nhau mừng rỡ. Dinh Thương yến tiệc vui say cho đến khuya. Bữa sau, bốn tướng dẫn binh đến thành Châu khiêu chiến. Tử Nha truyền quân treo miễn chiến bài trước công thành.

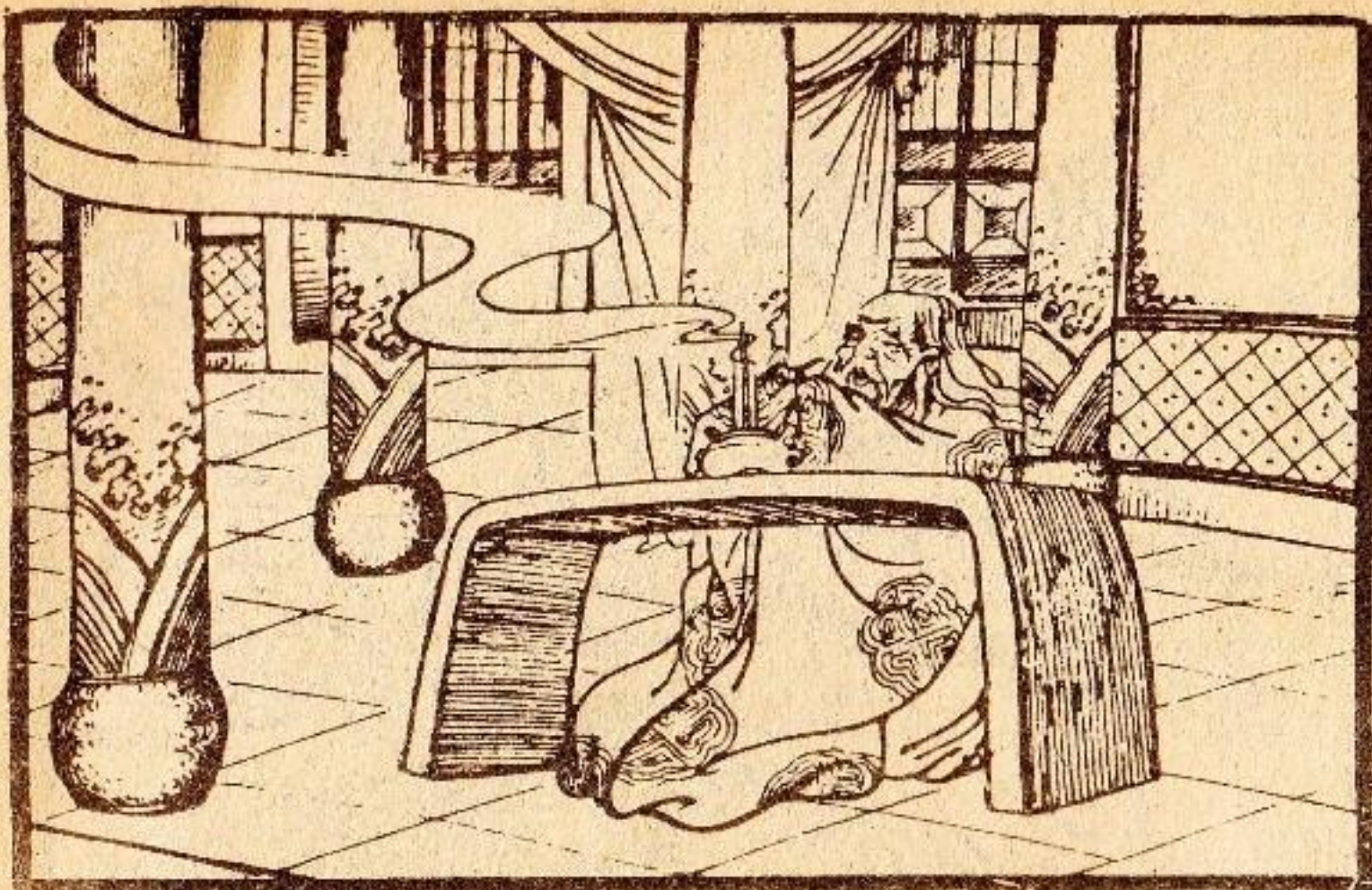
Ma Lễ Hồng nói: "Nếu để yên cho họ dưỡng sức, cầu viện nhân tài, 2 ta trở tay không kịp". Bọn Ma Gia liền quyết định công thành. Binh Thương bắc thang trèo lên tường cao. Quân Thương tiến bao nhiêu đều bị quân thủ thành bên Châu chém té lộn nhào hết.

Tử Nha sai các tướng còn mạnh khỏe là Kim Tra, Mộc Tra, Na Tra, Long Tu Hồ, Hoàng Phi Hồ đồng lên thành ngày đêm gìn giữ nghiêm ngặt. Ma Gia tứ tướng trèo thành ba ngày không nổi, bao binh tổn tướng khá nhiều, liền truyền gióng thâu quân về trại.

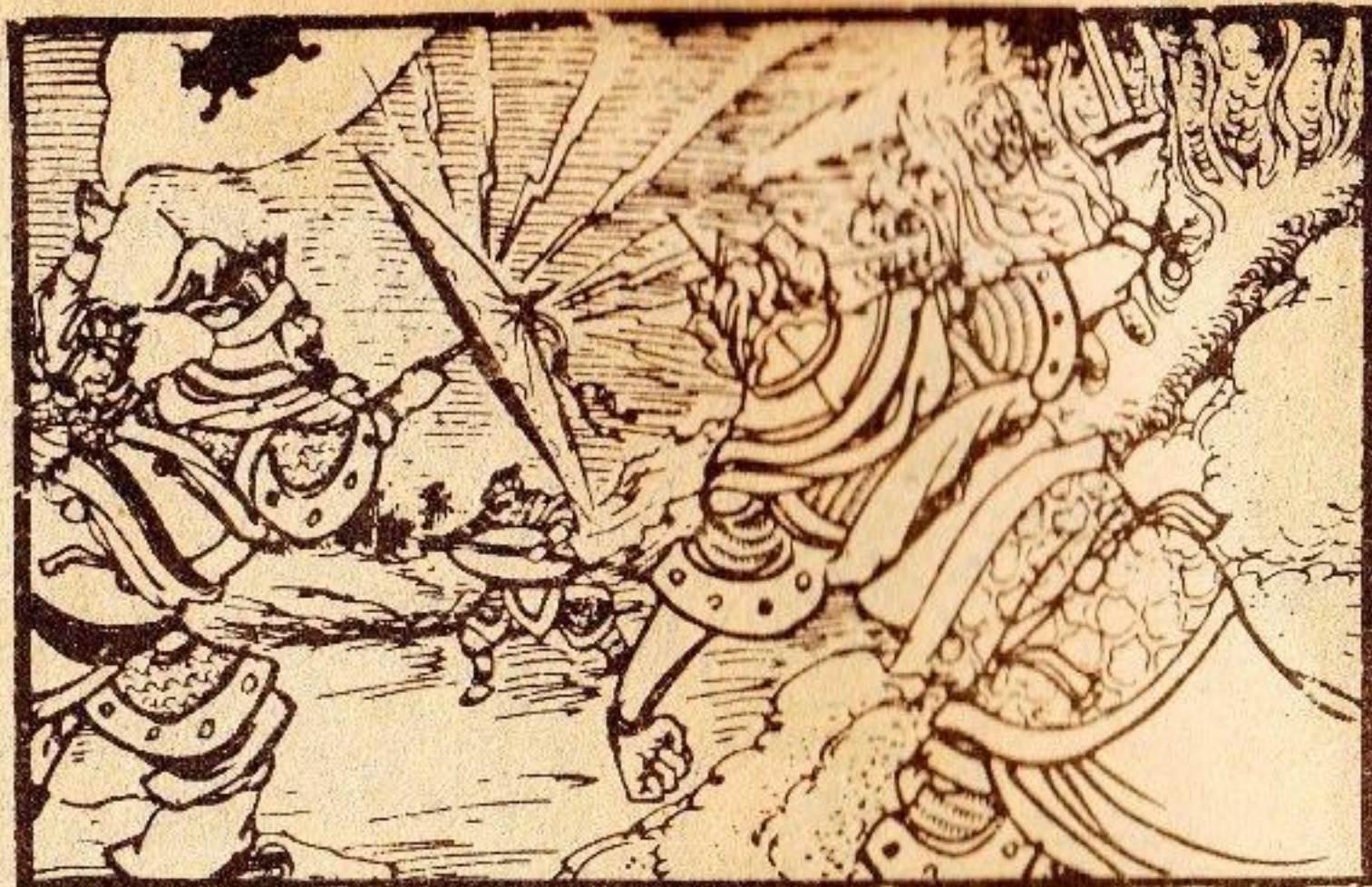
Vây đã hơn hai tháng, thành vẫn trơ trơ. Bốn tướng nóng ruột định đêm đến, quăng phép bấu phá thành cho tan hoang. Bên kia, Tử Nha đang bàn luận với Hoàng Phi Hồ, xảy nghe gió thổi mạnh, cây cờ tịnh vụt gãy làm hai, nửa trên rơi xuống sân. Tử Nha cùng Phi Hồ đều hãi kinh.

Tử Nha làm thềm cầu nguyện và gieo quẻ, xem rồi, mặt biến sắc, vì biết đêm nay, bốn anh em họ Ma sẽ phối hợp dùng phép bấu phá thành tan hoang để được sớm ban sư.

Đây nói về Ngươn Thử Thiên Tôn đang ở trên cung Ngọc Hư bỗng nghe trong lòng xao xuyến không an. Thiên Tôn đánh tay biết ngay Tây Kỳ mắc họa, liền cỡi mây đến trên thành lấy bình lưu ly lo có Tam Quang thần thủy, rảy xuống thành, nước ấy nổi trên mặt biển.

Đêm đó anh em họ Ma đợi đến canh ba, chắc là trong thành Tây Kỳ đều ngủ say, bốn anh em đồng cố làm phép tới khuya.

Nhìn cảnh lửa khói sấm chớp liền hòì giáng xuống Tây Kỳ, Ma Lễ Thọ gật gù: "phen này, bọn Tử Nha có chấp cánh cũng không chạy thoát". Đến khuya, nhắm bên trong đã thành bình địa, Ma Gia tứ tướng mới thâu lại bửu bối về trại.

Từ Nha mượn nước biên Bắc cứu thành Tây Kỳ, nội đêm ấy, tướng binh không ngủ. Rạng ngày, binh Thương đi thám thính thấy Tây Kỳ vẫn bình yên vô sự thì lấy làm lạ về báo với họ Ma. Anh em họ Ma nghe cũng giật mình.

Ma Lễ Hồng tức giận lắm lắm: "Có lẽ nào như thế được? Quân này chắc là ngủ mê! Vậy bốn anh em ta phải đích thân đến tận vách thành quan sát mới được". Bốn anh em vừa ra khỏi trại đã thấy rõ cảnh bình yên của thành Tây Kỳ.

Tứ tướng lấy làm lạ hỏi nhau: "Có lẽ nào bửu bối hết linh? và chẳng nếu có hết linh thì chỉ một hoặc hai bửu bối, chớ lý đâu vô hiệu cả bốn cùng một lúc?". Ma Gia tứ tướng đành tiếp tục vây thành. Bên trong, Tử Nha truyền thủ thành nghiêm nhặt, song không có cách nào giải vây cho dặng. Ngày kia, tổng đốc coi về kho lương báo sắp hết lương thực, còn chừng mười ngày nữa mà thôi.

Qua tám ngày nữa, kho lương trống trơn, chỉ còn dùng được có hai ngày. Trong lúc Tử Nha đang bối rối, bỗng có hai đạo đồng, một người mặc áo đỏ, một người mặc áo xanh có bông tròn, xin vào ra mắt.

Hai đạo đồng nói: "Chúng tôi là Hàng Độc Long và Tiết Ác Hồ ở động Ngọc Ôc tại núi Kim Đinh, học trò ông Đạo Hạnh Thiên Tôn, nay vâng lệnh Thầy đến Tây Kỳ, dâng dâng chén gạo phép cho sư thúc".

Từ Nha biểu Hàng Độc Long đem chén gạo phép tối cất ở kho Tam Tế! Độ một giờ sau, quân coi kho lúa vừa mừng rỡ vội vã chạy báo tin: "Kho Tam Tế gạo đầy tràn trề tới nóc". Ai nấy đều mừng rỡ lên tinh thần thấy rõ.

Ngày kia, quân lại vào báo: "Có một ông đạo xin ra mắt".
Tử Nha cho mời vào và ông đạo quì lạy ra mắt: "Đệ tử là
học trò Ngọc Đảnh Chơn Nhơn, họ Dương tên Tiên. "Vâng
lệnh thầy, xuống hầu sư thúc khiến sai".

Tử Nha thấy Dương Tiên, có thêm con mắt giữa ở trán
thì biết là bực kỳ tài, liền dẫn ra mắt Vô Vương. Khi về
tướng phủ, Dương Tiên hỏi: "Chẳng hay đạo binh nào vây
phủ ngoại thành?" Tử Nha thuật lại chuyện Ma Gia tứ
tướng có phép lạ. Dương Tiên xin gỡ miễn chiến bài và
in ra trận xem thử.

Tử Nha sai Dương Tiễn và Na Tra ra thành. Dương Tiễn cỡi ngựa thấy tứ tướng đi chân, không cỡi thú gì cả. Còn bốn tướng thấy đạo sĩ không phải tu, không phải kẻ tục, liền hỏi: "Người là ai đó?".

Dương Tiễn đáp: "Ta là sư diệt của Khương Thừa tướng, họ Dương tên Tiễn. Nay ta đã đến, 2 chúng bây không dất mà chôn thây". Ma Gia tứ tướng đã lâu ngày không ra trận, đồng xông ra vây chặt lấy Dương Tiễn. Dương Tiễn tả xông hữu đột, xoay trở lanh lẹ phi thường.

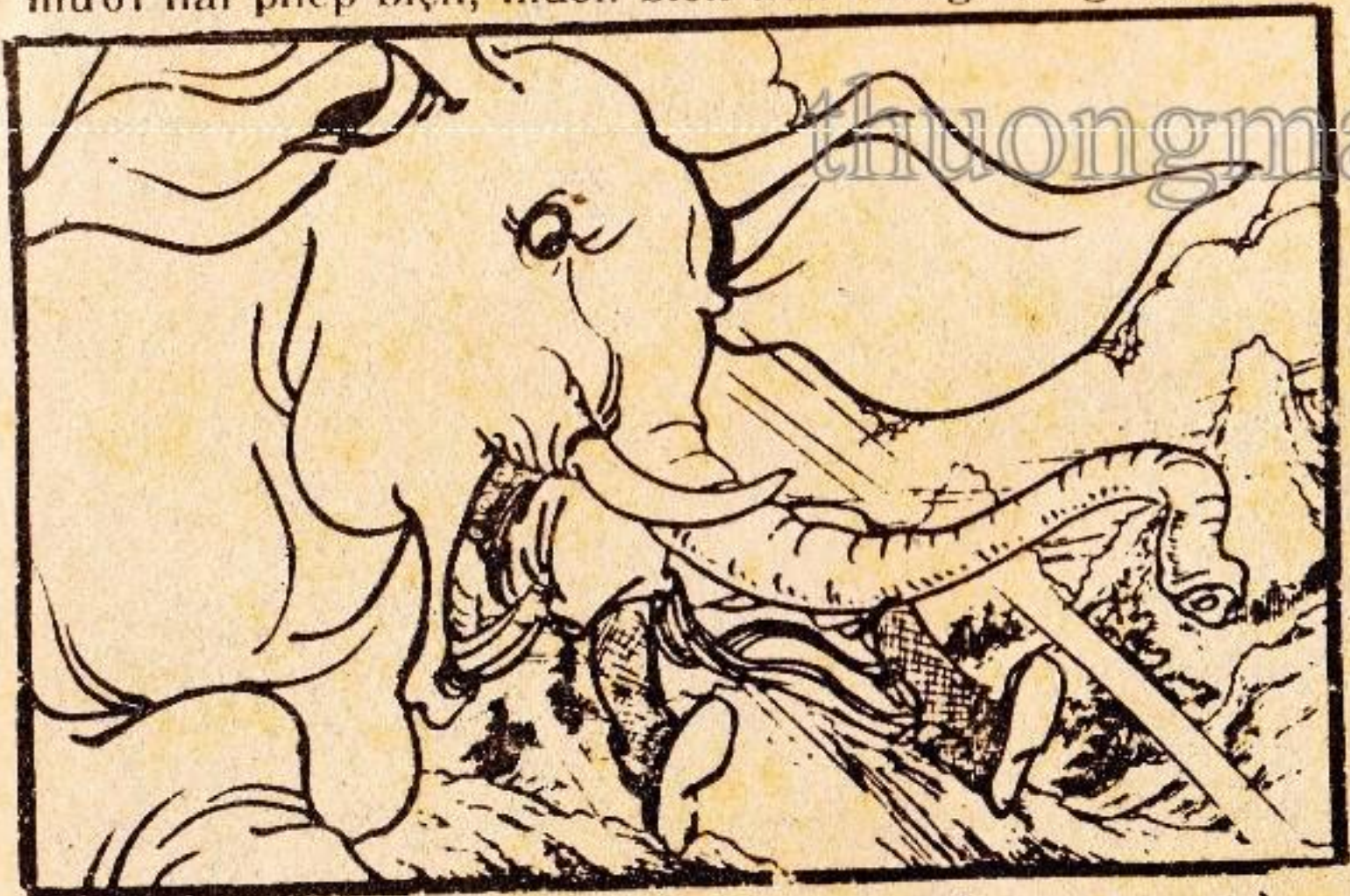
Trong lúc đó quan giải lương là Mã Thành Long vừa về ngang, thấy bốn tướng vây Dương Tiên liền nạt lớn: "Có ta đến đây". Vừa nói vừa giục ngựa xông vào tiếp với Dương Tiên.

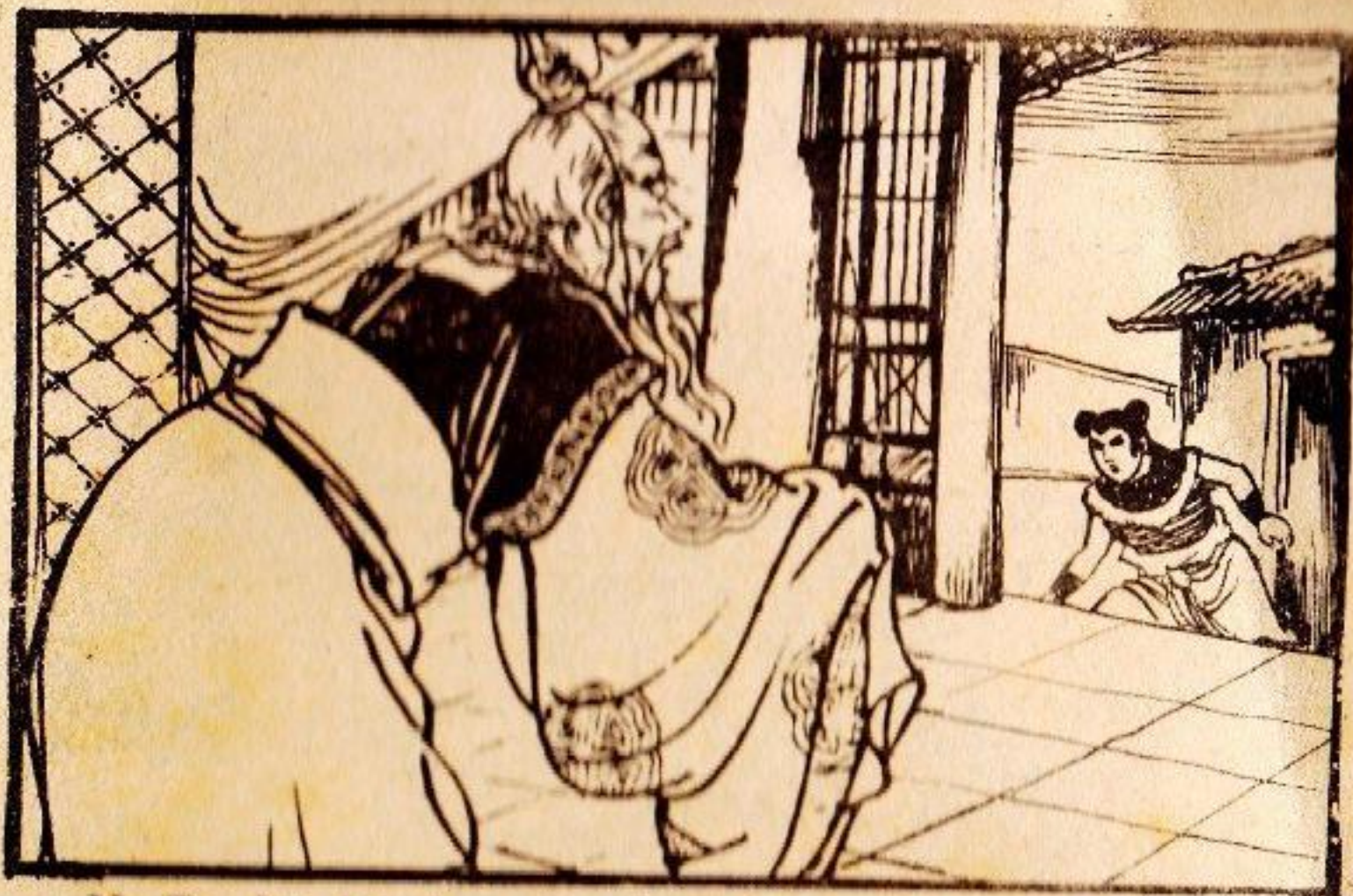
Đánh nhau mười hiệp không phân thắng bại, Ma Lễ Thọ tức giận niệm chú bắt con Hoa Hồ Điều quăng lên, tức thì nó lớn như voi trắng từ trên cao sà nhanh xuống, vươn vòi dài ra cuộn tròn thân hình Mã Thành Long trong ấy và đẩy luôn vào miệng, nhai rôm rốp và từ từ bay lên cao.

Dương Tiễn quyết phá trận cho bốn tướng biết tay học trò của Ngọc Đảnh Chơn Nhơn Nguyên Dương Tiễn có bảy mươi hai phép biến, muốn biến hóa thứ gì cũng được.

Ma Gia tứ tướng không biết Dương Tiễn có phép thần thông biến hóa. Ma Lê Thọ niệm chú quăng Hoa Hồ Điều lần nữa nhắm ngay đầu Dương Tiễn. Trước con mồi mới, Hoa Hồ Điều lần nữa nhắm ngay đầu Dương Tiễn. Trước con mồi mới, Hoa Hồ Điều chụp Dương Tiễn đưa vào mồm như một khúc mía. Dương Tiễn buông rơi cây giáo nằm im không gãy giữa gì cả.

Na Tra lật đật chạy như bay về thành thừa với Tử Nha: "Sư thúc ơi! Chính tôi trông thấy con thú đó ăn một hơi hai người là quan vận lương Mã Thành Long với Dương Tiễn!" Tử Nha nghe nói thương tiếc Dương Tiễn một hồi.

Nói về Ma Gia từ tướng thắng trận về dinh. Ma Lê Thọ nói với các anh: "Đề tôi sai con Hoa Hồ Điêu bay vào thành Tây Kỳ, nếu nó ăn được Võ Vương hay nuốt được Khương Thượng thì chúng ta ban sư về nước". Liền lấy túi bắt con Hoa Hồ Điêu ra, dặn rằng: "Bửu bối, nếu ngươi ăn thịt Tử Nha thì công lao lớn lắm".

Dương Tiễn đang nằm trong bụng con Hoa Hồ Điêu nghe rõ mọi sự, cứ chờ cho con thú bay ra khỏi trại họ Ma, nhắm dinh Tây Kỳ bay thẳng, liền ở trong bụng xé bao tử, rút trái tim đứt rời. Hoa Hồ Điêu kêu lên một tiếng nhào xuống đất chết tươi.

Dương Tiễn xé xác Hoa Hồ Điêu, hiện lại nguyên hình, đến kêu cửa ải, lúc đó đã canh ba. Hai tên canh gác cửa bỗng nhiên thấy một đạo đồng xuất hiện, thấy đều giật mình kinh hãi.

Dương Tiên nói: Chúng ta đều là đệ tử thần tiên, mỗi người hay một phép. Thôi mở cửa cho mau, dặng ta vào trình diện sư thúc". Na Tra truyền quân mở cửa. Tử Nha sừng sốt liền hỏi ngay: "Hỏi sớm mai đã tử trận rồi, sao bây giờ trở lại được, hay là có phép hồi sinh?" Dương Tiên cầm con chuột trắng đưa cho Tử Nha xem và thuật lại mọi việc. Dương Tiên vòng tay cúi đầu thưa với Tử Nha: "Bây giờ tôi tính trở qua dinh bọn họ Ma, nên xin phép từ giả sư thúc". Na Tra đứng gần đó buột miệng hỏi: "Anh làm sao mà trở vào dinh chúng được?". Dương Tiên nói: "Thầy tôi dạy biến hóa theo gió mà đi".